

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17C/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921202657
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7921202657.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpenej: JUDr. Ľubomír Cibere, Advokátska kancelária so sídlom M. R. Štefánika 1161/184, 075 01 Trebišov proti žalovanej: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej: JUDr. Tomáš Jánošík, advokát, Hviezdoslavova 1018, 075 01 Trebišov, v konaní o určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný, takto

rozhodol:

I. Určuje, že dôvody vydedenia žalobkyne A. B., rodenej F. jej otcom - poručiteľom A. F., zomrelým 09.09.2020 uvedené v listine o vydedení zo dňa 13.07.2020 nie sú dané.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 20.07.2021, domáhala, aby súd určil, že dôvody vydedenia žalobkyne jej otcom A. F., (ďalej len poručiteľ) zomrelým dňa 09.09.2020 uvedené v listine o vydedení zo dňa 13.07.2020 nie sú dané a náhrady trov konania. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že otec žalobkyne A. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX ju listinou zo dňa 13.07.2020 vydedil, pričom ako dôvod vydedenia uviedol, že s ním žalobkyňa neudržiavala žiadny kontakt, snažila sa ho údajne vypratať z bytu a dosiahnuť, aby bol bezdomovec, neumožňovala mu údajne kontakt s vnukom, t.j. synom žalobkyne, neprejavovala o neho skutočný záujem a neposkytla mu ani pomoc v pokročilom veku a chorobe. Poručiteľ v listine o vydedení zároveň určil, že dôsledky vydedenia sa vzťahujú aj na potomkov žalobkyne, takže jediným dedičom zo závetu po poručiteľovi je sestra poručiteľa A. E., žalovaná v tomto konaní. Dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení podľa tvrdenia žalobkyne nie sú pravdivé. Žalobkyňa ďalej uviedla, že je si absolútne istá, že jej otca k spísaniu takejto listiny naviedla jeho sestra, ktorá by mala byť v zmysle spísaného závetu jedinou dedičkou.

2. Poručiteľ ako prvý dôvod vydedenia uviedol, že s ním žalobkyňa neudržiavala žiadny kontakt. Takýto dôvod v žiadnom prípade nie je pravdivý. Žalobkyňa poukázala na to, že jej rodičia, t.j. poručiteľ A. F. a rovnako jej nebohá matka mali už od roku 2013 finančné problémy, hlavne z dôvodu, že mali viacero pôžičiek, a to aj od nebankových subjektov. V týchto rokoch chodila žalobkyňa do Rakúska, kde zarábala dosť vysoké čiastky 1300 – 1500 Eur. Už od toho času im finančne vypomáhala. V roku 2016 sa ocitli vo veľkej finančnej tiesni, kedy sa jej rodičia sťažovali, že im neostávajú financie ani na základné životné potreby, pretože jej otec poberal invalidný dôchodok, rovnako aj mama, takže ich príjem nebol vysoký a všetko zhoršovala gemblérska závislosť poručiteľa. Žalobkyni sa sťažovala jej mama, že značnú časť príjmov jej otec, t.j. poručiteľ nosí do stávkovej kancelárie. Rovnako sa žalobkyňa dozvedela, že boli zadlžení aj u rôznych ľudí, u ktorých si zapožičiavali peniaze. Keď sa vrátila žalobkyňa z Rakúska bolo na dennom poriadku, že pri byte vyzváňali neznáme osoby a vymáhali dlhy. Žalobkyňa taktiež uviedla, že po celý čas rodičom pomáhala ako mohla, dávala im peniaze a nakupovala. V roku

2017 jej mama hovorila, že by sa chceli zbaviť dlhov a žiť kľudne. Žalobkyňa spolu s manželom navrhli, aby sa porozprávali s finančným poradcom G. H.. Finančný poradca navrhol, že najlepším riešením by bolo, aby si vzali väčší úver a splatili jednotlivé dlhy, ktoré boli zaťažené vysokými úrokmi, preto jej rodičia si podali žiadosť o poskytnutie úveru, avšak táto im bola nakoniec zamietnutá, pretože boli na listine neplatičov a mali aj exekúcie na dôchodkoch. Finančný poradca preto navrhol, aby si rodičia niekoho našli, kto by im úver zobral. Rodičia preto požiadali žalobkyňu a jej manžela. Všetky právne úkony ohľadom kúpnopredajnej zmluvy a úhrady dlhov im zabezpečila JUDr. Zuzana Gazdičová, ktorá dohliadla aj na vyplatenie priznaných dlhov. Žalobkyňa ďalej uviedla, že sa dohodli s rodičmi, že si žalobkyňa s manželom zoberú úver, odkúpia byt rodičov a vyplatia všetky ich úvery a exekúcie. Rodičia s takýmto riešením súhlasili. Žalobkyňa s manželom to potom riešila tak, že si zobrali hypotéku a aj spotrebný úver, z ktorého vyplácali úvery aj exekúcie jej rodičov. V tom čase ešte na základe kúpnej zmluvy nadobudli byt, ktorého výlučnou vlastníčkou bola matka žalobkyne. Aj samotná kúpa tohto bytu sa zrealizovala tak, že kupujúcou bola síce matka žalobkyne, ale hypotéku zobrala ešte v roku 2010 žalobkyňa. Bolo to tak preto, že už v tom čase mali jej rodičia dlhy a nechceli im poskytnúť úver. Vtedy boli dohodnutí tak, že túto hypotéku bude na byt splácať jej mama, avšak pre nedostatok financií, tak riadne nerobila a musela to riešiť žalobkyňa, v dôsledku čoho sa sama zadlžila a dostala sa do rovnakých problémov ako jej mama a otec. Výška týchto jej dlhov narástla až na sumu cca 18.500 Eur, ktoré jej pomohol uhradiť jej manžel. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej rodičia mali zdravotné problémy, obaja boli onkologickí pacienti, avšak jej mama to pred žalobkyňou zatajovala a jej smrť bola pre žalobkyňu šokom. Po tom, čo mama žalobkyne zomrela v začiatkom roku 2018, tak sa spolu s manželom starali o jej otca v tom zmysle, že žalobkyňa mu varila, zabezpečovala lieky, dávala mu peniaze, dokonca mu zabezpečovala aj hygienické potreby, ošatenie, obuv atď.. Manžel žalobkyne poručiteľovi zabezpečoval väčšie nákupy (minerálne vody, mäso, ovocie, pracie prostriedky atď.). Žalobkyňa tiež uviedla, že neskôr zistili, že tieto nákupy stále zobrala od poručiteľa, otca žalobkyne jeho sestra (žalovaná) pod zámienkou, že mu z toho mäsa bude variť, čo sa žalobkyne nepáčilo. Otec aj napriek tomu stále zavolať žalobkyňu a dožadoval sa vareného jedla.

3. Žalobkyňa ďalej uviedla, že koncom roka 2018 začala do ich vzťahu zasahovať sestra poručiteľa, žalovaná, p. E., ktorá kritizovala všetko, čo žalobkyňa robili pre poručiteľa. Dokonca mali pocit, že poručiteľova sestra jej otca podporovala v jeho hráčkovej vášni, takže poručiteľ bol neustále v stávkových kanceláriách, sádzal všetky peniaze, ktoré mal a keď mu to žalobkyňa vytýkala, povedal, že sú to jeho peniaze a možno aj vyhrá. Sestra poručiteľa - žalovaná začala chodiť do ich bytu a zakazovala do neho vstúpiť tak žalobkyňu, jej manželovi aj ich synovi I.. Žalobkyňa sa snažila o tomto porozprávať aj so žalovanou, ktorá však nemala záujem to riešiť, preto žalobkyňa prestala dávať otcovi peniaze zhruba od marca r. 2019, keďže to nemalo žiadny význam, pretože všetky okamžite miňal na stávky. V roku 2019 v lete, žalobkyňu osobne kontaktoval jej otec - poručiteľ s tým, že už nechce platiť záväzky, ktoré má a aby to žalobkyňa nejakým spôsobom riešila. Žalobkyňa preto navrhla, že byt, v ktorom býval a ktorého bola spolu s manželom spoluvlastníčkou predajú, pomôžu mu vyplatiť dlhy, ktoré si opätovne narobil a nájde otcovi nájomný byt. Keď sa o tom dozvedela žalovaná, začala presviedčať poručiteľa, že byt v ktorom býva je vlastne jeho a mal by si ho nárokovať. Z uvedeného dôvodu si žalobkyňa myslí, že to bola práve žalovaná, ktorá naviedla poručiteľa na spísanie listiny o vydedení, rovnako aj závet, v ktorom všetko odkazuje svojej sestre - žalovanej. Zároveň v tom istom mesiaci, t.j. v júli r. 2020 bola podaná aj žaloba, ktorou sa poručiteľ domáha určenia vlastníckeho práva k predmetnému bytu. Nie je pravdou, pokiaľ je v listine o vydedení uvedené, že vraj poručiteľovi neumožňovala kontakt so synom žalobkyne, teda vnukom poručiteľa. V listine sa rovnako uvádza, že poručiteľ je onkologický pacient a žalobkyňa o neho neprejavovala skutočný záujem a nepomáhala mu žiadnym spôsobom, čo rovnako rozhodne nie je pravda. V marci r. 2020 žalovaná doviezla poručiteľa na chirurgické oddelenie NsP v Trebišove. Na druhý deň zašla žalovaná za primárom MUDr. Murckom, aby zakázal žalobkyne vojsť do izby, kde ležal poručiteľ. Naopak, pokiaľ poručiteľ ležal v nemocnici normálne spolu vychádzali, bol rád, že sa mu žalobkyňa venuje. Žalovaná však aj naďalej zasahovala do vzťahu žalobkyne a poručiteľa a podala na žalobkyňu dve sťažnosti, ktoré riešila nemocnica ako aj právny zástupca nemocnice. Žalobkyňa dostala odpoveď, že pri poručiteľovi neporušila svoje pracovné povinnosti. Skutočnosť, že listina o vydedení ako aj závet boli napísané na podnet žalovanej svedčí podľa žalobkyne aj to, že v listine o vydedení je uvedené, že vydedenie sa vzťahuje aj na potomkov žalobkyne, teda aj na jej syna, s ktorým sa poručiteľ chcel stretávať a nebol ani najmenší dôvod na to, aby ho rovnako ako aj žalobkyňu chcel vydediť. Naopak je z toho zrejmé, že by to malo byť na prospech žalovanej, ktorá by tak mala byť jedinou dedičkou. Žalobkyňa je presvedčená o tom, že poručiteľ podľahol vplyvu svojej sestry, ktorá mala snahu dostať sa k majetku, keďže zo strany žalobkyne rozhodne nenastali skutočnosti uvádzané v listine o vydedení.

4. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe podaním doručeným súdu dňa 20.10.2021 (č. I. 29-32), v ktorom uviedla, že dňa 23.10.2020 prebehlo konanie o dedičstve v Notárskej kancelárii notárky JUDr. Dany Fričovej v dedičskej veci po poručiťovi A. F., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom 09.09.2020. V tomto konaní, bola žalobkyni poskytnutá lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. Žalobkyňa žalobu podala až 19.07.2021 s tým, že žaloba bola doručená súdu 20.07.2021. Žalovaná je toho názoru, že súd by mal takúto žalobu zamietnuť z dôvodu, že žaloba nebola podaná v lehote, ktorá bola žalobkyni poskytnutá vo vyššie uvedenom konaní. V ustanovení § 194 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku 161/2015 Z. z. sa uvádza: (3) Ak žaloba nebola podaná v lehote, ak bolo konanie o žalobe zastavené alebo ak bola žaloba odmietnutá, platí, že spor o dedičské právo bol rozhodnutý v neprospech žalobcu. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje aj na Uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 22. decembra 2011, sp. zn. 21 Cdo 2149/2009. Žalobu, ktorá je podaná po uplynutí stanovenej lehoty, musí súd zamietnuť, keďže, ako je uvedené v uznesení NS SR, po márnom uplynutí lehoty ustanovenej na podanie žaloby súd (súdny komisár) pokračuje v konaní o dedičstve „bez zreteľa na tohto dediča“ (§ 175k ods. 2 tretia veta o. s. ř.). Zo zápisnice z konania o dedičstve je zrejme, že žalobkyni bola poskytnutá lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. Žalobkyňa však podala žalobu na určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný. Rovnako aj navrhovaný petit v zmysle podanej žalobkyne má znieť, že „súd určuje, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané“. Žalovaná zastáva názor, že takáto určovacia žaloba nie je správna, prípustná. Sporná skutočnosť alebo právna otázka, že „dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný“ má predstavovať len posúdenie predbežnej otázky vo veci samej, či vydedenie je platné alebo neplatné. Rozhodnutie vo veci samej, na základe terajšej žaloby žalobkyne o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané, by mohlo zakladať dôvod na podanie ďalšej žaloby. Vzhľadom k uvedenému je potrebné takúto žalobu o určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný zamietnuť ako neprípustnú.

5. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobkyňa k predmetnej žalobe nepredložila žiaden taký dôkaz, ktorým by preukazovala svoje skutkové tvrdenia, že dôvod vydedenia nie je daný a že skutočnosti uvádzané poručiťom v listine o vydedení sú nepravdivé. Prílohou k žalobe bola iba samotná listina o vydedení, závet a zápisnica z konania o dedičstve. Vzhľadom na vyššie uvedené a aj na to, že žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, o ktoré by sa mohli jej tvrdenia akokoľvek oprieť, žalovaná má za to, že žalobkyňa v žalobe neuniesla dôkazné bremeno. Skutkový stav, ktorý je žalobkyňou uvádzaný považuje žalovaná za účelový, klamlivý, zavádzajúci a absolútne nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že odkúpila byt od svojej matky, ktorého mala byť výlučnou vlastníčkou, žalovaná nepovažuje za pravdivé, nakoľko byt mal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiťeľa a jeho manželky, teda rodičov žalobkyne. Otázka predaja predmetného bytu je riešená v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn.: 4C/45/2020. Poručiťeľ p. F. uviedol v listine o vydedení: „Moja dcéra so mnou neudržiava žiadny kontakt, dňa 18.12.2017 bez môjho súhlasu previedla na seba a svojho manžela J. B., nar. XX.XX.XXXX byt aj s príslušenstvom, v ktorom bývam. Následne sa ma snažila aj so svojím manželom z tohto bytu vypratať, čím by som sa stal bezdomovec.“ Tieto skutočnosti sú pravdivé a sú preukázané listinnými dôkazmi v spomínanom súdnom konaní. Žalobkyňa v žalobe popiera, že by zakazovala styk vnuka s nebohým – starým otcom. K tomu žalovaná uvádza, že v minulosti prebiehalo konanie o úpravu styku starých rodičov so I. – synom žalobkyne. V predmetnom konaní bolo vykonané dokazovanie, v rámci ktorého boli vypočutí žalobkyňa s manželom a poručiťeľ s nebohou manželkou. Vnuk poručiťeľa (syn žalobkyne) nazýva nebohého „p. F.“ a nie starý otec alebo dedko. Aj táto skutočnosť svedčí podľa názoru žalovanej o tom, že poručiťovi bol zo strany žalobkyne odopieraný styk s vnukom. Ďalej žalobkyňa v žalobe uvádza: „Výška mojich dlhov narástla až na sumu cca 18.500,- Eur, ktorý mi pomohol uhradiť môj manžel.“ K tejto skutočnosti žalovaná uvádza, že tento dlh žalobkyne nemožno spájať s osobou poručiťeľa, teda otca žalobkyne a ani s osobou jej matky. Tento dlh mal vzniknúť po tom, ako žalobkyňa sama uviedla pracovala v Rakúsku. Podľa vedomostí žalovanej, žalobkyňa mala v Rakúsku pracovať ilegálne a teda vyššie uvedený dlh, ktorý žalobkyňa uviedla v žalobe jej vznikol na odvodoch do zdravotnej a sociálnej poisťovne. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla: „Otec mal na obed navarené iné aj na večeru iné teplé jedlo“. K tomu žalovaná uvádza, že žalobkyňa pre svojho otca nikdy nevarila. Poručiťeľ mal zabezpečenú teplú stravu v školskej jedálni. Žalovaná taktiež popiera tvrdenie žalobkyne, v ktorom uvádza, že žalovaná mala od svojho onkologicky chorého brata, teda otca žalobkyne „brať nákupy“. Žalovaná sa o brata riadne starala a sama mu jedlo nosila, mimo nej sa takto staral aj brat nebohého – K. F. spolu s manželkou.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá taktiež potvrdzuje to, že žalobkyňa neprejavovala opravdivý záujem o svojho otca je aj to, že sa nezúčastnila ani len jeho pohrebu. Mimo iné, žalovaná zariadila celý pohreb nebohého, uhradila všetky výdavky s tým súvisiace a navyše zariadila zriadenie pomníka pre nebohého A. F..

6. Žalobkyňa v replike zo dňa 30.12.2021 uviedla, (č. I. 46-48), že po smrti matky žalobkyne H. F. od roku 2018 sa žalobkyňa o svojho už nebohého otca starala s manželom do septembra roku 2019. Ďalej žalobkyňa udáva, že otcovi varili, prali, upratovali, cez týždeň chodieval na obedy do školskej jedálne, ale cez víkendy mu varili. Keď chodil k žalobkyňi, nosil recepty na lieky, aby mu ich vyberali, dobíjali mu kredit na mobil. Všetko jedlo, čo mu bolo kúpené zo strany žalobkyne, mu zobrala žalovaná A. E., jeho sestra, s čím sa im priznal sám otec. Keď potreboval ísť k lekárnke, manžel žalobkyne ho vozil autom na cintorín na hrob matky žalobkyne H. F.. S manželom žalobkyne chodil otec na futbal, vychádzali spolu veľmi dobre. Aj syn I. ho chodil navštevovať až dovtedy, dokedy nezasiahla do toho žalovaná, jeho sestra A. E., a to približne do septembra 2019. Odvtedy sa to všetko zmenilo, začal s nimi prerušovať kontakt, nekomunikoval s nimi, nedal o sebe vedieť. Pritom ešte v roku 2018 k nim prišiel na Štedrý deň, kde sa aj rozprávali a sťažoval sa na svoju sestru, teda žalovanú. Žalobkyňa s manželom si začali všimnúť snahu žalovanej vyvíjať nátlak na otca žalobkyne, ktorý nakoniec tomuto vplyvu podľahol, zrejme aj preto, že bol onkologickým pacientom a jeho psychika tým bola oslabená. Otcovi žalobkyne pomáhali aj jej svokrovci, robili mu nákupy, ak niečo potreboval, dostával od nich stravné lístky. Svokra žalobkyne mu vybavovala odpustenie nedoplatku na daňovom úrade, pretože jeho dlhy tam dosiahli do 2.000,- Eur, a to sa priznal len svokre žalobkyne. Ten daňový nedoplatok otcovi bol odpustený vďaka jej pomoci. Keď žalobkyňa s manželom mali nepojazdné auto a nebohý otec potreboval pomoc, pomohol mu aj krstný otec ich syna L., pán G. C.. Žalovaná p. E. v júli 2019 zavolała svokre žalobkyne do práce, že jej nebohému otcovi bolo zle. Keď tam, ale prišiel manžel žalobkyne, jeho žalovaná ho do bytu pustiť nechcela. Nebohý otec sa vtedy manželovi sťažoval, že mu je zle, manžel chcel volať záchranku, ale žalovaná to nedovolila. V roku 2019 približne od septembra sa žalovaná tvárila v byte ako majiteľka bytu, bez súhlasu žalobkyne vymenila zámok a zakázala žalobkyne a jej manželovi chodiť k nebohému otcovi. Potom následne žalovaná podala návrh na súd, aby nenarúšali súkromie otca žalobkyne. Žalobkyňa uviedla, že oni jeho súkromie nenarúšali a podali odvolanie na Krajský súd v Košiciach, ktorý v rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa majú právo chodiť do bytu. Žalovaná bola písomne upozornená, aby nezasahovala do ich rodinných vzťahov a záležitostí, ale ona to však nerešpektovala.

7. Od marca 2020 žalovaná už zakázala každému, nielen z rodiny ale aj známym, ho navštevovať. V auguste 2020 bol otec žalobkyne hospitalizovaný v nemocnici a žalovaná zakázala všetky návštevy okrem nej. Keď otec žalobkyne zomrel, žalovaná im to vôbec nedala vedieť. O jeho smrti sa dozvedeli až následne po pohrebe od deda žalobkyne A. L., ktorý im zavolał na mobil a povedal, že žalovaná vyhlásila, že keby prišli na pohreb, urobí tam s nimi cirkus. Lekárske potvrdenia, ktoré predložila žalovaná boli až z roku 2020 z doby mesiac po jeho smrti. Jej tvrdenia o tom, že žalovaná s otcom chodila na vyšetrenia, sú nepravdivé. Niekedy v septembri 2019 po písomnom upozornení, aby žalovaná nezasahovala do ich vzťahov, táto navštívila A. H. a robila tam strašný cirkus pre byt. Takýto cirkus kvôli bytu robila veľmi často aj v banke vo VÚB v Trebišove. Podľa názoru žalobkyne, žalovanej ide hlavne o byt, pretože vždy sa snažila získať majetkový prospech, kvôli tomu sa snažili narušiť vzťahy medzi jej otcom a jej rodinou, čo sa jej podarilo, avšak neuspela so svojou snahou získať majetok jej nebohého otca. Toto považuje za hlavný motív jej konania. Ak by žalovaná nezasahovala do ich vzťahov a nezatajila smrť jej nebohého otca, pohreb by mu samozrejme vybavili. Tieto všetky veci robila žalovaná len zo zisťných dôvodov.

8. Žalovaná v duplike zo dňa 17.02.2022 (č. I. 61-64) uviedla, že skutkový stav, ktorý je žalobkyňou uvádzaný považuje žalovaná rovnako ako vo svojom minulom vyjadrení za účelový, klamlivý a zavádzajúci. Ďalej žalovaná popiera tvrdenia žalobkyne o tom, že by mala vymeniť zámok na dverách bytu poručiteľa, ako aj tvrdenia o „podaní na súd, aby nenarúšali súkromie poručiteľa“. Poručiteľ (A. F.) mal cez týždeň obedy zabezpečené prostredníctvom školskej jedálne a cez víkendy a v čase prázdnin prostredníctvom organizácie Červený kríž, kde varia nepretržite a odkiaľ mu stravu prostredníctvom donášky donášali až domov. Ďalej uvádza, že pokiaľ neboli v ponuke jedlá, ktoré by boli vhodné pre poručiteľa, tak mu žalovaná sama navarila doma. Žalovaná ďalej uvádza, že po smrti matky žalobkyne (H. F.) mala žalobkyňa podpísať zmluvu s novým dodávateľom elektrickej energie do bytu, v ktorom žil poručiteľ. Predchádzajúci dodávateľ odpojil predmetný byt od dodávky elektrickej energie a následkom toho poručiteľ ostal v domácnosti sám a bez elektriky. Po tom, čo jej poručiteľ túto skutočnosť oznámil, dostal od žalobkyne odpoveď: „mňa to nezaujíma, si dospelý, postaraj sa o seba sám“. Poručiteľ bol nútený viac ako 10 dní bývať a stravovať sa výlučne v obydli žalovanej. Žalobkyňa nielenže nepomáhala

poručiťovi finančne, ale ešte peniaze mu aj brala, a to konkrétne tie, ktoré mu mali byť vrátené vo forme preplatku, a to či už za vodu, plyn alebo elektrickú energiu. V tejto súvislosti žalovaná podotýka, že poručiť si všetky výdavky spojené s bývaním hradil sám. Ďalej žalovaná uvádza, že čo sa týka liekov, tak tie mu vyberala/ uhradila ona, nakoľko finančná situácia u poručiťa nebola dobrá. Poručiťovi vykonávala sociálna poisťovňa zrážky z dôchodku, ktoré sa poukazovali jednotlivým exekútorom. Aj táto skutočnosť potvrdzuje, že finančná situácia poručiťa bola zlá a vyvracia žalobkyňou tvrdené skutočnosti, že ona mala za poručiťa (otca) uhradiť všetky dlhy. Ďalej k tvrdeniu žalobkyne ohľadom uhradenia všetkých dlhov poručiťa žalovaná uvádza, že žalobkyňa nielenže nepomohla poručiťovi splatiť dlhy, ale poručiť pomáhal splácať dlh žalobkyne a jej manžela, ktorý bol vo výške približne 5.000,- Eur, a to v splátkach vo výške približne 160,- Eur mesačne. Žalovaná si nemôže odpustiť uviesť aj skutočnosť, že žalobkyňa nemala ani len peniaze na zaplatenie pohrebu vlastnej matky (manželky poručiťa). Čo sa týka dobíjania kreditu mobilného telefónu, k tomu žalovaná uvádza, že ho poručiťovi dobíjala ona. Poručiť nemiňal na telefonáty veľa, a to z dôvodu, že iba „prezváňal“ a následne mu volali späť.

9. Žalovaná popiera tvrdenia žalobkyne ohľadom upratovania v mieste bydliska poručiťa a uvádza, že žalobkyňa nikdy nebola upratovať u poručiťa. Žalobkyňa dokonca otca ani len nenavštívila od smrti matky – manželky poručiťa. Upratovanie a celú starostlivosť o domácnosť zabezpečovala žalovaná spolu so synom – D. E. a jeho priateľkou. Ďalej žalovaná popiera aj tvrdenie žalobkyne o tom, že poručiť mal voziť k lekárom na vyšetrenia manžel žalobkyne alebo prípadne jej svokrovcí. K lekárom ho sprevádzala žalovaná, čo dosvedčujú aj písomné prehlásenie lekárov. Na vyšetrenia ho sprevádzal okrem nej aj brat K. F., alebo A. K., a to prostredníctvom taxislužieb. Čo sa týka spoločenských udalostí, napr. ako uvádza žalobkyňa vo svojom vyjadrení, že poručiť mal chodiť na futbalové zápasy spolu s manželom žalobkyne a jej svokrom, tak k tomu uvádza, že to absolútne nie je pravda. Svokra žalobkyne nemal dokonca nikdy ani len stretnúť. Na futbalové zápasy mal chodiť jedine so svojim kamarátom, A. K.. V novembri 2018 sa žalobkyňi narodil syn – L. a starého otca ani len nepozvala na jeho krstiny a len mu po manželovi odkázala, že: „Ho tam nechce, že sa nebude za neho hanbiť, za takého úbožiaka. Aj tak malému L. nie je nič a aj pre ňu je len p. F.“ Ďalej žalovaná uvádza, že keď malo byť jej bratovi zle a už bola pri ňom v byte a čakala, kedy vyjde z kúpeľne, tak sa zrazu otvorili dvere a vstúpil do bytu manžel žalobkyne. Po tom ako zistil, že sa žalovaná nachádza v byte, tak začal na ňu kričať a vyháňať ju aj s poručiťom, odkazujúc, že má ísť do starobinca alebo do nejakej ubytovne. Počas toho ako kričal, tak sa k žalovanej priblížil a mal ju 2x udrieť, zatlačiť ju k stene a opluť ju. Počas náprahu manžela žalobkyne na ďalší úder vyšiel z kúpeľne poručiť a postavil sa pred žalovanú. Žalovaná mala v úmysle kontaktovať políciu, odhovoriť ju však od toho jej nebohý brat. K tvrdeniu žalobkyne, že závet a vydedenie boli napísané krátko pred jeho smrťou a z donútenia žalovanej, jeho sestry, lebo otec žalobkyne chcel s nimi komunikovať, aj so svojim vnukom žalovaná uviedla, že k spísaniu závetu a listiny o vydedení malo dôjsť po tom, ako bol poručiť hospitalizovaný na chirurgii v NsP Trebišov. Poručiť po uvedenej hospitalizácii tvrdil žalovanej, že počas hospitalizácie ho mala žalobkyňa ponižovať, správať sa k nemu arogantne, oslovovať ho p. F., a to aj v čase, keď bol na izbe sám. Žalobkyňa mala počas služby v NsP odpojiť poručiťovi infúziu, ktorej podanie mal nariadiť lekár. Toto správanie žalobkyne definitívne doviedlo poručiťa k spísaniu závetu a listiny o vydedení. Pokiaľ ide o termíny uvádzané žalobkyňou, kedy malo dôjsť k jednotlivým udalostiam, tak tie sú zväčša nepresné. Napríklad aj spomínané stretnutie u JUDr. Gazdičovej sa neuskutočnilo v septembri 2019, ale presne 03.07.2019.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 25.03.2022 (č.l. 69-72) zotrvala na všetkých predchádzajúcich vyjadreniach a uviedla, že najzákladnejšiu vec, dlhy otca žalobkyne A. F. uhradila žalobkyňa. Taktiež žalobkyňa uhradila dlhy po svojej matke H. F., a to dňa 21.12.2017. Čo sa týka hospitalizácie otca žalobkyne v NsP v Trebišove, ktorý ležal na chirurgickom oddelení v marci 2020, komunikovali spolu tak, ako otec s dcérou, pýtal sa na deti ako sa majú, na manžela, či sú zdraví. Žalobkyňa mu ukazovala fotky z mobilu a veľmi sa im potešil. Ako náhle žalovaná zistila, že žalobkyňa tam pracuje, hneď išla za primárom a zakázala akýkoľvek styk s otcom, pričom na to nemala žiadne právo. Otec žalobkyne nemal vôbec žiadne výhrady k tomu, aby žalobkyňa k nemu chodila, a to nielen ako zdravotná sestra, ale hlavne ako dcéra. Takisto obvinenie p. E. z toho, že žalobkyňa svojmu otcovi odpojila infúziu, čo by nemalo byť v jej kompetencii, toto jej tvrdenie nebolo potvrdené, pretože to bolo úplne inak ako opisovala pani E.. Žalobkyňa vykonávala len svoju prácu zdravotnej sestry, infúziu zastavila, pretože bola zle zapojená, ihneď zavolala sestru, ktorá mala kompetenciu dokončiť prácu. Čo sa týka upratovania u otca, že s upratovaním jej pomáhal aj jej syn, je podľa názoru žalobkyne málo pravdepodobné, nakoľko syn

žalovanej žije v Bratislave aj so svojou priateľkou, preto je nepredstaviteľné, že by mu chodili z Bratislavy upratovať byt. Aj tvrdenie, že na futbalové zápasy nechodil so svokrom žalobkyne ani s jej manželom, sa nezakladá na pravde, chodili spolu na zápasy, takisto so svokrom zašiel sem - tam do Nike, keďže rád tipoval futbalové zápasy. Na krstiny jej syna pozvaný bol, dokonca žalobkyňa ho osobne aj s manželom bola poprosiť, aby prišiel. On sa vyhovára na to, že mu bude zle, keďže on berie lieky na chemoterapiu a že nevláda. Po ukončení omše vyšli z kostola a manžel žalobkyne ho videl, ako vychádza zo stávkovej kancelárie NIKE. Keď sa narodil poručiťov vnuk L., prišiel ho otec pozrieť so svokrovcami žalobkyne do nemocnice. Z krstín mu odniesli jedlo, ktoré bolo objednané pre neho, otec sa poďakoval a potešil sa a takisto sa žalobkyne zdôveril, že na krstiny neprišiel preto, lebo by sa hanbil, že nič nekúpil. Žalobkyňa mu na to len povedala, že dar nebol dôležitý, ale jeho prítomnosť ako deda bola dôležitá. Ak k nim prišiel na návštevu, cítil sa dobre, takisto bol u nich aj na Vianoce v decembri 24.12.2018 na Štedrý večer. I. I. púšťali k dedovi, rád chodil za otcom žalobkyne až do chvíle, keď žalovaná bola čoraz častejšie u poručiťa. Zakazovala každému styk s poručiťom a dokonca bez ich súhlasu dala vymeniť zámok na byte. Vo všetkých svojich podaniach žalovaná poukazuje na to, že sa o otca žalobkyne nestarali, čo však nepriznáva samotná žalovaná, že hlavnou príčinou bola práve ona, ktorá ovplyvnila otca žalobkyne, aby so žalobkyňou prerušil akékoľvek kontakty, či už osobné, telefonické ako aj zamedzil prístup do svojho bytu výmenou zámku, aby žalobkyňa nemohla použiť pôvodný kľúč od dverí. Na základe týchto vecí nebolo možné sa s otcom žalobkyne kontaktovať, preto nastalo určité obmedzenie medzi žalobkyňou a otcom.

11. Čo sa týka preplatkov, o ktorých žalovaná tvrdí, že žalobkyňa všetky preplatky zobrala poručiťovi, toto jej tvrdenie tiež nie je pravdivé, lebo žalobkyňa od neho peniaze zobrať nemohla. SIPO lístok a preplatky chodili na účet a meno otca poručiťa, ako aj preplatok za elektrinu za rok 2021, ktorú žalobkyňa s manželom platili bol zaslaný v decembri 2021 ešte na fungujúci účet otca žalobkyne. Peniaze žalobkyňa zobrať nemohla, keďže s jeho účtom nedisponovala, ale disponoval s ním otec žalobkyne ako aj žalovaná. Pokiaľ ide o lieky, do času, kedy ich od otca neodstavila A. E., lieky mu dovtedy vyberali oni. Otec dokonca pravidelne nosil recepty, aby mu lieky vyberali, čo bolo pre nich normálne. Všetky dlhy, ktoré mali rodičia žalobkyne, žalobkyňa s manželom povyplácala. Čo sa týka dlhu 5000 Eur, to bol zostatok dlhu matky žalobkyne v I. I., ktorú poručiť nikdy nesplácal (uznesenie 13D/778/2019 č. I. 65-66), lebo ani o ňom nevedel, keďže sa o tom poručiť dozvedel až na dedičskom konaní po matke žalobkyne, pričom poručiť sa vzdal všetkých dlhov, čo zanechala matka. Uvedený dlh splatil dedo žalobkyne A. L.. Pri poslednej hospitalizácii poručiťa, žalovaná dala prísny zákaz v nemocnici navštevovať otca žalobkyne. Neoznámila nikomu, že leží na pľúcnom oddelení a potom na Geriatrii. Zatajila aj jeho smrť. Ďalšia vec, čo sa týka tvrdenia žalovanej, že ju napadol manžel žalobkyne v otcovom byte, keď otcovi bolo zle, sa nezakladá na pravde. Keď prišlo otcovi žalobkyne zle, žalovaná volala svokre žalobkyne, nie žalobkyne ako dcére, svokra hneď zavolala, čo sa deje, tak manžel žalobkyne išiel hneď do bytu za otcom, keďže žalobkyňa musela ostať so synom L. doma. Manžel otvoril dvere a uvidel otca ako mu je zle na toalete. Na to uvidel dámske topánky na chodbe, ktoré patrili žalovanej, tak vošiel ďalej a chcel sa s ňou kľudne porozprávať, kedy žalovaná prudko vstala a začala na manžela žalobkyne nadávať, že sa o otca nestarajú atď. a pľuvla mu do tváre ako prvá. Nie je pravdou, aby ju manžel žalobkyne pritlačil k stene, alebo by ju mal udrieť ako to tvrdí žalovaná, iba jej povedal, aby okamžite opustila tento byt. Žalovaná sa mu ešte vyhrážala, že on ešte uvidí, čo sa stane, teda k žiadnemu fyzickému útoku nedošlo. Podľa povahy žalovanej, ak by sa k nej manžel žalobkyne, čo i len priblížil, hneď by volala políciu. Práve manžel ju vyzval k odchodu, a že ak neodíde, tak zavolá na ňu políciu.

12. Žalobkyňa podaním zo dňa 14.02.2023 zhrnula vykonané dokazovanie (č. I. 271-284), zotrvala na všetkých prednesoch a vyjadreniach doručených v konaní. Ďalej uviedla, že v danom prípade poručiť nešpecifikoval, kedy mu mala žalobkyňa odmietnuť pomôcť. Poručiť ani neuviedol, že by o akúkoľvek pomoc požiadal, resp. že by žalobkyňa o tom, že poručiť takúto pomoc potrebuje mala vedieť. V listine o vydedení z 13.07.2020 uviedol " ... trvalé neprejavuje o mňa skutočný záujem..." Toto tvrdenie nemôže byť pravdivé, čo bolo preukázané výpoveďami svedkov navrhnutých žalobkyňou na pojednávaniach J. B., J. B., I. B., K. H., A. K., ktorí jednoznačne potvrdzujú, že žalobkyňa riadne prejavovala záujem a starostlivosť o poručiťa. Vzťah medzi poručiťom a žalobkyňou, v rámci ktorého žalobkyňa neprejavovala kvalifikovaný záujem o poručiťa nebol zavinený výlučne žalobkyňou. Žalobkyňa, teda nemala možnosť v rozhodnom období, ktoré poručiť v listine o vydedení nešpecifikoval, prejavovať o poručiťa ozajstný záujem, lebo poručiť sám tento záujem z jej strany odmietal, keď prestal s dcérou komunikovať a práve naopak v plnej miere sa nechal riadiť svojou sestrou A. E. - žalovanou. Na

základe uvedeného poukazuje na to, že pri dôvode vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) OZ si tento dôvod vydedenia vyžaduje, aby neprejavovanie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Pokiaľ je skutočnosť, že potomok trvale neprejavuje o poručiteľa opravdivý záujem, dôsledkom toho, že poručiteľ neprejavuje záujem o potomka, nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že by neprejavovanie tohto záujmu potomkom mohlo byť dôvodom na jeho vydedenie. Dôvody vydedenia musia byť v listine o vydedení dostatočne konkretizované, tak z hľadiska časového, ako aj skutkového pokiaľ ide o dôvody neprejavovania skutočného záujmu a neposkytnutia potrebnej pomoci. Konkretizácia musí spočívať v popísaní skutku s presným uvedením, kedy k týmto skutočnostiam došlo, resp. v akom časovom období sa odohrali. Je neprípustné, aby súd pri následne vykonávanom dokazovaní nahrádzal absenciu konkretizácie skutku, či skutkov v listine o vydedení, pokiaľ dôvod, či dôvody vydedenia nie sú určité, tento nedostatok nie je možné nahradiť vykonaním dokazovania. Neprejavovanie záujmu žalobkyne o poručiteľa nebolo tak zavinené výlučne žalobkyňou, ale sa na tom podieľal významnou mierou aj sám poručiteľ. Za tejto situácie nemožno od žalobkyne spravodlivo žiadať, aby niesla zákonné dôsledky vydedenia. Pre všetky zákonom stanovené dôvody vydedenia je totiž charakteristické určité negatívne správanie sa potomka, aby poručiteľ mohol niektoré z nich uviesť ako dôvod vydedenia v listine o vydedení, musí dôjsť k takémuto správaniu potomka ešte pred spísaním listiny o vydedení. Poručiteľ nemôže ako dôvod vydedenia uviesť konanie potomka, ktorého by sa mal dopustiť v budúcnosti. Poručiteľ musí, teda dôvod vydedenia poznať ešte pred spísaním listiny o vydedení. Na základe uvedeného nemožno pričítať v neprospech žalobkyne predaj nehnuteľnosti - bytu. Táto nehnuteľnosť bola predaná až po spísaní listiny o vydedení 13.07.2020, teda nemohol sa stať poručiteľ bezdomovcom a nemôže to byť dôvod špecifikácie vydedenia. Z obsahu listiny o vydedení nie je možné ustáliť, či dôvody poručiteľom uvedené v listine o vydedení len s odkazom na dôvody upravené v ustanovení § 469a ods. 1 písm. a), b) a d) Občianskeho zákonníka, bez ich bližšieho časového a skutkového opisu, sú spôsobilé mať za následok vydedenie žalobkyne a jej potomkov. „Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 1 Cdo 173/96 pri úvahe, či ide o neprejavovanie opravdivého záujmu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, považoval za významný vzťah medzi poručiteľom a potomkom, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu a nielen predstieraného, formálneho. Uviedol, že existenciu takéhoto kvalifikovaného vzťahu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného, prípadne písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiteľa a pod., pričom pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b) OZ, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo, najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiteľa nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavovanie takéhoto kvalifikovaného záujmu. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b) OZ totiž vyžaduje, aby neprejavovanie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu.“ (Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.02.2013, spisová značka: 8C/104/2008). V zmysle uvedeného rozhodnutia možno jednoznačne konštatovať, že žalobkyňa prejavovala opravdivý záujem o poručiteľa keď svojím rozhodnutím spolu s manželom zobrali v roku 2017 úvery na riešenie finančnej krízy poručiteľa t.j. riešenie dlhov alebo jej manželky poručiteľa, ako aj jeho dlhy. Tak sa žalobkyňa zaviazala splácať úvery na dobu 30 rokov od roku 2017. Žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti listiny o vydedení a neplatnosti závetu poručiteľa. Z jej argumentácie možno ustáliť, že závet bol urobený fakticky na základe listiny o vydedení a že svojím obsahom odporuje ustanoveniam Občianskeho zákonníka. I keď sa žalobkyňa žalobou výslovne nedomáhala relatívnej neplatnosti závetu, z obsahu žaloby je nepochybný výslovný prejav vôle žalobkyne dovoliť sa neplatnosti závetu, teda nebyť vylúčená z dedenia k predmetu dedičstva označeného v závete, a aj konkrétna vada závetu spočívajúca v jeho rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, t. j. aj s ustanovením § 479 tohto zákona. Tým, že relatívna neplatnosť závetu prichádza do úvahy len v prípade jeho rozporu s týmto ustanovením, a že žalobkyňa dala v žalobe túto neplatnosť do súvisu s vydedením, zreteľne vyjadrila vôľu namietat aj relatívnu neplatnosť uvedeného právneho úkonu. V prípade, že súd dospeje k záveru, že k vydedeniu potomka (žalobkyne) v zmysle listiny o vydedení zo dňa 13.07.2020 nedošlo, závet zo dňa 13.07.2020 spísaný poručiteľom je v tejto časti neplatný, teda prislúcha žalobkyne v zmysle § 479 Občianskeho zákonníka nárok na polovicu jej dedičského podielu zo zákona.

13. Žalovaná podala záverečné vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 15.05.2023, (č. I. 295-308) v ktorom v prvom rade namietala nedodržanie lehoty na podanie žaloby, keď uviedla, že zo zápisnice z konania o dedičstve je zrejme, že žalobkyne bola poskytnutá lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. Žalobkyňa však podala žalobu na určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný. Rovnako aj navrhovaný petit v zmysle podanej žalobkyne má znieť, že „súd určuje, že dôvody

vydedenia žalobkyne nie sú dané“. Žalovaná zastáva názor, že takáto určovací žaloba nie je správna/prípustná. Sporná skutočnosť alebo právna otázka, že „dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný“ má predstavovať len posúdenie predbežnej otázky vo veci samej, či vydedenie je platné alebo neplatné. Rozhodnutie vo veci samej, na základe terajšej žaloby žalobkyne o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané, vyhodnocujú listinu o vydedení len z pohľadu dôvodov vydedenia, ale súdnej kontrole nepodliehajú ostatné náležitosti tejto listiny. Táto skutočnosť môže byť dôvodom na to, že po právoplatnom rozhodnutí o žalobe, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané, účastníci konania budú môcť podať ďalšiu žalobu na posúdenie ďalších náležitostí predmetnej listiny o vydedení. Žalovaná naďalej zastáva názor, že takúto žalobu o určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný, je nutné zamietnuť ako neprípustnú. V ďalšom uviedla, že v Listine o vydedení zo dňa 13.07.2020 poručiteľ ako dôvody vydedenia stanovil:

1. Žalobkyňa s poručiteľom neudržiavala kontakt a neprejavovala o neho skutočný záujem.
2. Žalobkyňa bez súhlasu poručiteľa previedla byt rodičov na seba a svojho manžela.
3. Žalobkyňa chcela poručiteľa vypratať z bytu, v ktorom býval.
4. Žalobkyňa neumožňovala poručiteľovi kontakt s jej synom I..

K 1. dôvodu vydedenia žalovaná uviedla, že v rámci vykonaného dokazovania neboli preukázané tvrdenia žalobkyne, a naopak bola potvrdená pravdivosť tvrdenia poručiteľa v listine o vydedení, že žalobkyňa s ním neudržiava kontakt a neprejavuje o neho záujem.

K 2. dôvodu vydedenia žalovaná uviedla, že na Okresnom súde Trebišov prebieha súdne konanie o určenie vlastníckeho práva pod sp. zn. 4C/45/2020, v ktorom sa ešte poručiteľ domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetnému bytu proti žalobkyni a jej manželovi na tom skutkovom základe, že poručiteľ s manželkou (matkou žalobkyne) nadobudli počas manželstva do svojho bezpodielového spoluvlastníctva manželov Kúpnu zmluvou zo dňa 14.12.2010 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D., a to byt č. XX M. N. D. H. K. v Trebišove. V predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 14.12.2010 bola ako kupujúca uvedená iba manželka poručiteľa, nakoľko poručiteľ v čase uzatvárania kúpnej zmluvy pracoval v Českej republike. Byt bol však nadobudnutý kúpou počas manželstva, tak patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiteľa a jeho manželky H. F.. V súdnom spise sp. zn. 4C/45/2020 sa nachádza sobášny list, z obsahu ktorého vyplýva, že poručiteľ uzavrel manželstvo s H. F., O. L., nar. XX.XX.XXXX dňa 19.09.1981. Žalobkyňa bez súhlasu poručiteľa previedla kúpnu zmluvu v roku 2017 byt na seba a svojho manžela. V rámci dokazovania mohla tieto skutočnosti čiastočne objasniť svojou výpoveďou svedkyňa JUDr. Zuzana Gazdičová. Táto svedkyňa na pojednávaní dňa 24.01.2023 uviedla, že „do dnešného dňa nie som pozbavená mičianlivosti v tejto veci.“ Zároveň svedkyňa uviedla, že „nebudem vypovedať“. Následne zo strany svedkyne boli ešte na pojednávaní dňa 24.01.2023 uvádzané skutočnosti, avšak vzhľadom na jej úvodné vyhlásenie, že vypovedať nebude, svedkyni nemohli byť ani kladené otázky a z uvedeného dôvodu žalovaná trvá na tom, aby súd pri vyhodnocovaní dokazovania na ňou uvádzané skutočnosti vôbec neprihliadal.

K 3. dôvodu vydedenia žalovaná uviedla, že pri spornom predaji bytu bez súhlasu poručiteľa, keď sa poručiteľ následne dozvedel o Kúpnej zmluve zo dňa 18.12.2017, tak sa najprv osobne (ústne) dovolával u žalobkyni a jej manžela neplatnosti tejto Kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.2017. Žalobkyňa s manželom s týmto tvrdením poručiteľa nesúhlasili a navyše sa začali vyjadrovať, že ho z bytu dajú vypratať a byt predajú. Istú dobu bol zverejnený inzerát, v ktorom žalovaní ponúkali na predaj predmetný byt.

K 4. dôvodu vydedenia žalovaná uviedla, že tento dôvod vydedenia je podľa názoru žalovanej jasne daný a preukázaný obsahom súdneho spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 16P/306/2013. V rámci dokazovania žalovaná poukazovala na niektoré citácie z tohto spisu, avšak pre úplnosť uvádza, že poukazuje na dané konanie v plnom rozsahu, nakoľko už z tohto konania je evidentné, že žalobkyňa nemala dobrý vzťah so svojimi rodičmi už dlhodobo. Z obsahu spisu je rovnako evidentné, že rodičia si chceli budovať vzťah so svojou dcérou a vnukom, avšak žalobkyňa ako dcéra to odmietala.

14. Žalobkyňa spolu so žalobou predložila listiny a to fotokópiu závetu č. I. 9-10, zápisnicu 13D/1021/2020 č. I. 11-12, listinu o vydedení č. I. 13-14, čestné prehlásenia čl. 49-52, výpisy z účtu č. I. 73-81, dohodu o nakladaní s finančnými prostriedkami č. I. 137, mailová komunikácia čl. 144-147, výzva k úhrade nedoplatku č. I. 148, potvrdenie VSD č. I. 149, zmluva o združenej dodávke elektriny čl. 150-156 spolu s cenníkom služieb, výpisy z účtu č. I. 199-203, zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. I. 204-207, zmluva o poskytnutí úveru na bývanie čl. 208-217, čl. 226-244, zmluva čl. 252-258, výpisy z účtov 259-267,

15. Žalovaná do spisu predložila listinné dôkazy a to potvrdenia čl. 33-36, faktúru čl. 37, dodací list č. I. 38, 39, uznesenie 13D/778/2018 č. I. 65-66, oznámenie o vykonávaní zrážok z dôchodku čl. 67,

ponuka realitnej kancelárie č.309-314, výpis z účtu 315-316, list č. I. 317, žiadosť o ukončenie zmluvy čl. 318, 319.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými do spisu stranami sporu, vyjadreniami strán sporu, výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, spismi Okresného súdu Trebišov sp. zn. 13D/1021/2020, 10C/64/2019, 16P/306/2013, 4C/45/2020 s zistil tento skutkový stav.

17. Žalobkyňa pred súdom uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi, teda že otec žalobkyne ju vydedovacou listinou vydedil. Ďalej uviedla, že najprv bývali spolu s rodičmi na severe, kde sa žalobkyne narodil aj prvý syn I.. Rodičia žalobkyne prišli o tento byt kvôli tomu, že neplatili nájomné a teda z dôvodu neplatenia im vznikli dlhy na nájomnom, bola na ňom exekúcia, preto tento byt museli predať. Dlhy, ktoré boli na nájomnom kupujúci za nich vyplatili a oni sa presťahovali na N. D. H. K., kde bývali s rodičmi druhýkrát. Matka žalobkyne kúpila byt na Ul. T. G. Masaryka. Keďže nemali dostatok finančných prostriedkov k tomu druhému bytu, ktorý chceli kúpiť, tak bola s mamou vo VÚB asi v roku 2010, 2011. Vzhľadom na skutočnosť, keďže nemali finančné prostriedky, tak žalobkyňa musela zobrať hypotéku na byt, nakoľko matke žalobkyne hypotekárny úver neposkytli, lebo mala veľa dlhov. Žalobkyňa zobrala hypotekárny úver vo výške 10.000 Eur a tak kúpili byt na N. D. H. K., kde sa presťahovali a bývali tam spolu. O rok nato sa žalobkyňa zoznámila s jej terajším manželom, s ktorým má druhé dieťa dvojročného L.. Žalobkyňa najprv pracovala v nemocnici a potom odišla pracovať do Rakúska na dvojtýždňové turnusy. O syna sa starali starí rodičia. Matka žalobkyne jej povedala, že jej musí dávať všetky peniaze, pretože sa starajú o syna I.. Peniaze žalobkyne ostali akurát na cestu. S ostatnými finančnými prostriedkami nehozdárila. Z bytu na Masarykovej sa s manželom žalobkyňa odsťahovali a išli sme bývať do podnájmu. Matka žalobkyne, po tom, čo sa žalobkyňa z bytu odsťahovala, začala sa súdiť o prvého syna žalobkyne, I., nakoľko matka žalobkyne bola na syna žalobkyne I. veľmi naviazaná, ona ho považovala za svojho syna. Nebola stotožnená s tým, že sa žalobkyňa odsťahovala. Takisto nebola stotožnená s tým, že odišla a už neplatila ich dlhy. Žalobkyňa uviedla, že keď neraz prišla domov z Rakúska niekoľkokrát sa stalo, že k nim zvonili úžerníci a žalobkyňa im mala hneď vyplatiť peniaze, ktoré rodičia dlhovali. Zo spoločnosti Pohotovosť k nim chodila p. C. každý týždeň, pýtala od nich po 100 Eur, po 200 Eur. Ohľadom syna I. prebiehalo súdne konanie na Okresnom súde Trebišov. Potom si všetko vysvetlili a žalobkyňa chodila so synom I. za starými rodičmi. Všetko bolo v poriadku. Neskôr sa žalobkyňa presťahovala s manželom na Ul. Kutnohorsku, lebo chceli mať svoj vlastný byt sa za podnájom platili veľa peňazí. Zobrali hypotekárny úver na byt s tým, že svokrovcami kúpili 2-izbový byt, lebo svokrovci vtedy chceli odísť do menšieho bytu, a žalobkyňa ostala v byte svokrovcov, teda na Ul. Kutnohorskej.

18. Žalobkyňa ďalej uviedla, že matka žalobkyne zavolať žalobkyne, aby prišli s manželom do bytu rodičov na N. D. H. K., že bude treba niečo robiť s tým bytom, buď ho bude treba predať z dôvodu, že má matka žalobkyne veľa dlhov a či im žalobkyňa s manželom pomôžu. Vtedy sa žalobkyňa spojila s finančným poradcom K. H. s tým, že príde za jej rodičmi a tam sa dohodnú na nejakom postupe. Finančný poradca s rodičmi išiel do banky, kde však banka im odmietla poskytnúť ďalší úver. Finančný poradca Gecik navrhol, že keďže im banka už nemôže poskytnúť úver jediný, kto im môže pomôcť je ich dcéra, teda žalobkyňa s manželom. Oni s tým súhlasili pod podmienkou, že tento úver, ktorý sa zoberie budú splácať rodičia žalobkyne. Žalobkyňa bola v tom čase na materskej dovolenke a nemala peniaze navyše, aby splácala aj tento úver. Dohodli sa, že za tým účelom navštívia JUDr. Gazdičovú (advokátka, pozn. súdu), aby to bolo všetko oficiálne verejne zaznamenané. Na stretnutí u JUDr. Gazdičovej bola prítomná matka žalobkyne, otec žalobkyne - poručiteľ, finančný poradca, žalobkyňa ako aj manžel žalobkyne J. B.. Žalobkyňa so svojím manželom a neb. otcom A. F. išli na bytový podnik, pretože bolo potrebné vyplatiť všetky predchádzajúce dlhy týkajúce sa aj dlžoby na byte. Na bytový podnik išiel osobne poručiteľ. Keď otec vyšiel vonku povedal žalobkyne, že je problém, že na byte je dlh 300 Eur. Žalobkyňa mala peniaze pri sebe, takže hneď na mieste tento dlh vyplatila. Banka nakoniec poskytla úver vo výške 26.500 Eur žalobkyne a jej manželovi + spotrebný úver okolo 6.000 Eur. Všetky ďalšie dlhy boli asi vo výške 14.000 Eur, vyplatili žalobkyňa s manželom zo svojho účtu (platobné príkazy na čl. 73-81 spisu). S matkou sa ešte dohodli, nakoľko mala ďalší dlh vo výške 10.000 Eur, išlo o ústnu dohodu medzi ňou a matkou, že túto sumu, ktorú žalobkyňa za ňu zaplatila, jej vráti. Tieto peniaze matka žalobkyne dala žalobkyne v hotovosti na ruku. Z úveru sa ďalej vyplatil dlh 7.400 Eur, ktorý bol ešte z predchádzajúceho úveru, ktorý sa bral na byt, na Ul. T. G. Masaryka. Z tohto hypotekárneho úveru a spotrebného úveru zostala suma 580 Eur a z týchto peňazí 500 Eur dala žalobkyňa na ruku svojej matke, bolo to obdobie pred Vianocami, aby si niečo zakúpili. Zdôrazňuje, že išlo o dohodu medzi ňou a matkou, čo sa týka teraz tých posledných vysporiadaní, o ktorých hovorila. Po smrti matky v roku 2018

s otcom spolu dobre vychádzali, navštevovali sa. Dokonca v roku 2018 bol u žalobkyni na Vianoce po narodení mladšieho syna L.. S otcom komunikovala normálne, nevidela tam žiaden problém. V máji r. 2020 bol otec žalobkyne hospitalizovaný na chirurgii, kde žalobkyňa pracuje ako zdravotný asistent, praktická sestra. Predtým asi v apríli telefonovala so svojim otcom, pýtala sa ho ako sa má, teda mesiac predtým ako nastúpil do nemocnice, sťažoval sa jej, že sa mal aj lepšie, že sa necíti dobre, na čo mu uviedla, že v prípade, ak bude mať nejaký problém, aby sa ozval. Na tento príjem do nemocnice v máji priviedla otca žalovaná A. E., z čoho ostala žalobkyňa prekvapená. Bola zaskočená z toho, že prečo jej otec nezavolať, že ide do nemocnice. Otec bol v nemocnici hospitalizovaný od 26.05.2020 do 10.06.2020. Počas hospitalizácie s otcom komunikovala normálne. Otec bol neskôr operovaný. Vždy, keď mala službu, k otcovi zašla, bol pri ňom na návšteve aj syn žalobkyne I., bolo to asi 08.06.2020. Otec sa mu veľmi potešil, avšak na otázku, prečo k nemu nepríde viackrát I. uviedol, že už má aj školu, a teda má aj povinnosti. Keď otec odchádzal ešte s ním hovorila s tým, že ak sa bude mať lepšie, že za ním príde. Po tom, čo sa vrátil z nemocnice, keď sa ho pokúšala dovolať, tak buď nedvihol alebo zdvihol s tým, že počula, že hovorí do telefónu, že „dajte mi všetci pokoj“, cítila po hlase, že je nervózny. Keď manžel žalobkyne chcel ísť do bytu otca, zistil, že na byte je vymenený zámok. Žalobkyňa tam išla aj s manželom, no nikto im neotváral, dokonca klopali aj na susedný byt oproti, kde býva p. J., že nevie čo sa deje. Otec rád tipoval, takže ho videla cestou do Tiposu. Od mája v podstate s otcom nekomunikovala, nedvíhal im telefóny, neskôr sa dozvedela, že bol ešte hospitalizovaný na pľúcnom oddelení. Potom bol preložený na geriatriu, kde aj zomrel. O smrti svojho otca sa žalobkyňa dozvedela od jej starého otca, ktorý jej zavolať.

19. Na otázky právneho zástupcu žalobkyne táto uviedla, že po smrti jej matky, nebohý otec nebol odkázaný na pomoc nikoho, sám sa pohyboval, dokonca ako už uviedla bol u nich aj na štedrý večer na Vianoce v roku 2020, nebol žiaden problém medzi nimi. Žalobkyňa si pamätá si, že počas jej tehotenstva jej telefonoval otec, on v tom čase už bral chemoterapiu, bolo mu zle a preto jej volal, či mu prídem pomôcť upratať byt. Žalobkyňa mu varila jedlo a taktiež mu nosila jedlo, rovnako so svojimi svokrovcami. Po smrti matky sa otec chodil stravovať do školskej jedálne, aj so svokrom žalobkyne a cez víkend mu varila rodina žalobkyne. Počas tehotenstva žalobkyne poručiťovi pomáhal manžel žalobkyne, maloletý syn I. ako aj jej svokrovci, ktorí mu nosili jedlo. Vie, že raz išiel na väčší nákup s kmotrom žalobkyne a to vtedy, keď potreboval auto, nakoľko poručiťel nešoféroval. Poručiťel v minulosti si rád vypil, potom doma robil cirkus. Tieto cirkusy a požívanie alkoholu bolo dávno ešte keď bola žalobkyňa maličká, keď ešte otec pracoval vo Vagónke, to bolo v období asi keď mala 9 rokov. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, keď mali toľko dlhov, brali pôžičky na čo tieto peniaze boli používané z ich strany žalobkyňa uviedla, že jej neb. matka rada chodila na dovolenku do Grécka. Niekedy sa stalo, že tam boli s otcom aj dvakrát do roka. Matka používala peniaze na dovolenky potom pôžičku nemala z čoho splácať, zobrala ďalšiu pôžičku a takto sa to nabaľovalo jedno na druhé.

20. Žalobkyňa na otázky právneho zástupcu žalovanej uviedla, že bol zobrať hypotekárny úver 26.500 Eur a 6.000 Eur spotrebný úver a z týchto peňazí bolo na byt. Celá táto suma bola uhradená z tohto poskytnutého hypotekárneho úveru a spotrebného úveru. Z tejto sumy ostalo žalobkyni 580 Eur, pričom sumu 500 Eur dala matke. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, aby žalobkyňa uviedla z akého titulu mala matka žalobkyni vyplatiť sumu 11.000 Eur žalobkyňa uviedla, že v tom čase, keď žila s rodičmi, tak im pomáhala, vyplácala úžerníkov. Taktiež splácala každý týždeň úver do spoločnosti Pohotovosť p. C.. S mamou sa dohodli tak, že mama jej peniaze vráti, nikdy to nespisovali na úrade, teda dohoda prebehla medzi matkou a dcérou. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v minulosti mala dlhy aj ona, ale to boli dlhy kvôli tomu, že mama už nemohla zobrať pôžičku, tak pôžičku musela zobrať žalobkyňa. Tieto pôžičky boli žalobkyni poskytnuté v roku 2012 alebo 2010. Poskytnutý hypotekárny a spotrebný úver, ktorý žalobkyňa zobrala pre rodičov bol prevedený na účet manžela žalobkyne. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, aby žalobkyňa uviedla, či tento byt ponúkala na predaj, žalobkyňa uviedla, že poručiťel im uviedol, že chce menší byt, lebo nevládze ho splácať, tak ponúkali byt na predaj, ale o týždeň to už neplatilo. Po tom, čo otec nesúhlasil, tak už byt neponúkali ďalej na predaj, takže v tomto byte žil až do svojej smrti. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, aby žalobkyňa uviedla, prečo sa otec domáhal na súde návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, aby ste mali zákaz nakladania s týmto bytom žalobkyňa nevedela uviesť, ale že otec tvrdil, že nebol prítomný ani pritom, keď brali hypotekárny úver a pritom prítomný bol. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, aby žalobkyňa uviedla voči nariadenému neodkladnému opatreniu, ktorým bolo zakázané nakladať s týmto bytom ste uviedli, citujem: z akého dôvodu my ako vlastníci máme strpieť bezodplatné užívanie bytu navrhovateľom, či má žalobkyňa vedomosť o tom, že vtedy uviedla takéto

tvrdenie žalobkyňa uviedla, že o tom nemá vedomosť. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, aby žalobkyňa uviedla ku konaniu o určení styku s jej synom, či následne umožňovala po rozhodnutí súdu styk otca s jej synom žalobkyňa uviedla, že samozrejme, že áno, riadne sa stretávali a nebol žiaden problém z ich strany. Syn I. chodil k dedovi, teda otcovi žalobkyne, normálne sa rozprávali. Na otázku právneho zástupcu žalovanej pokiaľ uviedla žalobkyňa, že sa mali s otcom hnevať, aby uviedla ako dlho mali byť rozhnevaní žalobkyňa uviedla, že asi mesiac.

21. Žalovaná pred súdom vo svojej výpovedi ako strana sporu uviedla, že žalobkyňa si jej nebohí rodičia ako maličkú adoptovali, starali sa o ňu ako o vlastnú. Otehotnela vo veku 17 rokov. O dieťa sa od malička nestarala, pretože ona si žila ďalej svoj dievčenský život. Bola to mladá žena, ktorá si chcela užívať, dieťa nechala doma, preto rodičia žalobkyne veľmi boli naviazaní na vnuka. Rodičia žalobkyne si vytvorili vzťah s vnukom, teda mali vnuka veľmi radi. Žalobkyňa, keď sa zoznámila s terajším manželom, tak sa potom presťahovali, mali dlhy, ale nie preto mali dlhy, že oni neplatili, ale žalobkyňa chodila po reštauráciách, po zábavách. Všetko, čo žalobkyňa chcela, tak si citovo vydobyla prostredníctvom syna. Žalobkyňa vedela, že jej rodičia majú vnuka veľmi radi a keď chcela peniaze, lebo nikde nepracovala, tak jednoducho zobrala chlapca a nechcela im ho dať. Žalobkyňa svojich rodičov vydierala s vnukom a to vydieranie zostalo až pokiaľ boli nažive. Švagriná povedala, že je ochotná za vnuka aj zomrieť a žalobkyňa nedá nič, byť nechá svojmu vnukovi. V skutočnosti, aby starí rodičia mohli vidieť svojho vnuka, navštíviť ho a rozprávať sa s ním muselo začať prebiehať súdne konanie. Najhoršia skutočnosť nastala vtedy, keď sa žalobkyňa zoznámila s B.. Keď prišla z Rakúska žalovaná navštevovala reštaurácie, Hasan club, t.j. cukráreň. Žalobkyňa chodila domov o polnoci a o polnoci jej zvonil telefón, aby prišla, lebo malý chlapec plače a jeho matka behá po Trebišove. Žalobkyňa išli hľadať a zistili, že opitá behala po Trebišove a našli ju na nadjazde. Žalobkyňa ide robiť z rodičov alkoholikov, čo sa o ňu starali. Žalovaná musela prísť k malému chlapcovi, lebo so žalobkyňou museli ísť na pohotovosť, pretože nemohli s ňou vydržať. Dlhy nemali jej rodičia, ale žalobkyňa mala dlhy a vydierala ich. Ja som bola prítomná pritom, keď žalobkyňa mama niekoľkokrát povedala: „daj si veci v Rakúsku do poriadku, lebo pracuješ na čierne, neplatiš odvody“, na čo žalobkyňa odpovedala, že teba do toho nič. Keď sa zoznámila s B., keď sa súdili o malého vtedy povedali, že Vy ste už nič, Ty nie si ani otec, ani matka, pán F., pani F., tak ich oslovovala. Malý chlapec na súde musel povedať, že starých rodičov neoslovuje babka, dedko, ale pán F., pani F.. Žalobkyňa odkedy odišla s B. neoslovila rodičov inak ako pán F., pani F. a toto ich veľmi ťažilo, doslova trpeli. Za žalobkyňu splácala matka pôžičku v banke. Na účte v banke bol preplatok a žalobkyňa prišla s manželom do banky a vrieskali tam, že peniaze, teda preplatok patrí jej. Žalobkyňa vedela, že rodičia sú invalidní dôchodcovia, že sú chorí a oni si tieto peniaze zobrali. Preplatok za elektrinu a plyn musela ísť vybavovať žalovaná, aby im vrátili peniaze. Švagriná platila hypotekárny úver a brat platil pôžičku, čo zobrali úvery 27.000 Eur a 6.000 Eur. Brat bol onkologický pacient, nevládal chodiť, obidvaja boli veľmi chorí. V pondelok ráno zobrali otca z postele naložili do auta a išli do banky s tým, že brat im musí podpísať, že bude toto, čo splácala švagriná, bude splácať on, ich nezaujímalo, koľko on dostáva dôchodok. Brat jej povedal, že z dôchodku mu ostane 60 Eur na mesiac. Prečo sa dcéra neopýtala otca, z čoho bude žiť a ona hovorí ako sa starala. Brat uviedol, že 3, 4 dni po pohrebe manželky mu vypli prúd, preto mal z chladničky všetko vonku. B. chceli ušetriť a preto prešli k inému dodávateľovi, neoboznámili ho o tom. Počas obdobia, keď nemal elektrinu býval u žalovanej dva týždne, teda spal, jedol, tak potom kde je starostlivosť dcéry. Poručiteľ, brat žalovanej bol onkologický pacient aj manžel žalovanej bol onkologický pacient, ale každý to znáša inak. Žalovanej pomáhal poručiteľov kamarát, keď už nevládala ona, či mu pomohol chodiť, dvihnúť ho. Dcéra mu prať nechodila, mal automatickú práčku. Poručiteľ len zapol práčku a žalovaná vyvesila prádlo na vešiak. Upratovala žalovaná a keď som už nevládala, zavolala synovi do Bernolákova a on bol ochotný prísť s priateľkou na dva týždne, aby jej pomohol. Žalobkyňa nechodila do nemocnice. Mama jej zomrela, neurobila pohreb mame, povedala, že nemá peniaze a odrazu sa o otca tak dobre starala, lebo všetko mu kupovala. Žalovanú obvinila dvakrát z krádeže. Žalovaná bratovi kupovala lieky. Manžel žalobkyne pred dvoma, troma týždňami navštívil pani doktorku a žiadal ju, aby mu vydala také isté potvrdenie ako dala žalovanej. I. B. bol preradený zo školy K. O. P. na školu Sever. Brat, keď bol v nemocnici čakal do poslednej chvíle, že sa mu dcéra príde ospravedlniť. Keď bol hospitalizovaný v nemocnici dcéra mu odpojila infúziu. Keď prišli so švagrinou poobede na návštevu o 15.00 hod., bratovi infúzia netiekla a na druhý deň mal byť operovaný. Infúzie dostával na posilnenie, aby mohol byť operovaný. Keď sa ho pýtali, čo sa stalo, povedal, že A. mu prišla odpojiť infúziu. V prípade, keby mala dobrý vzťah k otcovi povedala by mu, že ho zoberie domov, keďže je chorý. Brat napísal závet, vydedenie na základe jej správania sa k nemu a to tým, že sa o neho nestarala, nenavštevovala ho. Keď brat išiel po chodníku, ona prešla na druhú stranu.

22. Žalovaná na otázku právneho zástupcu žalovaného, aby žalovaná uviedla, či mala vedomosti o údajnom predaji bytu poručiteľa, brata žalovanej, žalovaná uviedla, že nie. B., manžel žalobkyne brata vyhazoval z bytu, aby išiel do domova dôchodcov, aby išiel do ubytovne, jemu je jedno, kde pôjde, že byt je jeho a neplní si povinnosti zo zmluvy, tak bratovi povedala, že sa pozrú do zmluvy, čo nedodržuje z tejto zmluvy. Brat zavolať B., a žalovaná ho poprosila, aby im poskytol kópiu zmluvy, aby vedeli, čo neplní zo zmluvy. Cáboczký povedal, že má tri zmluvy, ale neposkytne im ani jednu. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovaného, aby žalovaná uviedla, či má vedomosti o predaji toho bytu už keď mali byť žalobkyňa s manželom vlastníčkami bytu žalovaná uviedla, že áno, chceli predať byt. Inzerát bol dlhú dobu na internete. Brat chorý ležal v byte a B. s cudzími ľuďmi chodil po byte a keď sa ho opýtal brat, že čo robí, kto to je, povedal, Ty sa nestaraj, Ty lež, to je môj byt, ja rozhodujem. Brat nemal v žiadnom prípade záujem predať byt, on chcel dožiť vo svojom byte, vedel, že je chorý a povedal, že on z tohto bytu nepôjde. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovaného, aby žalovaná uviedla, či sa vie vyjadriť ku skutočnosti, či mala alebo nemala vedomosti žalobkyňa o smrti a o pohrebe Vášho brata žalovaná uviedla že áno, J. B. volal do pohrebnej služby, išiel na urgent, či je pravda, že včera večer zomrel F. na urgente, ale túto informáciu mu nechceli povedať, preto zavolať do pohrebnej služby a tam sa na nich vykričal, že je to jeho svokor a býval v jeho byte a že na čo mal zomrieť. J. B. chcel vedieť, či brat zomrel na covid a či doma zomrel. J. B. sa neopýtal, kedy bude pohreb a ako môže pomôcť.

23. Na pojednávaní súdu dňa 14.06.2022 boli vypočutí stranami sporu navrhnutí svedkovia a to J. B., J. B., I. B. a A. K..

24. J. B., manžel žalobkyne pred súdom uviedol, že v roku 2012 sa zoznámil s manželkou, žalobkyňou. V roku 2013 sa presťahovali na Sever, svokre sa to nepáčilo, no po čase sa s tým zmierili. V roku 2018 svokra zomrela. So svokrom, otcom žalobkyne veľmi dobre vychádzal, mali dobrý vzťah, chodili spolu na futbal. Syn, poručiteľov vnuk donášal svokrovi stravu, taktiež mu vyberal lieky, v prípade, ak potreboval ísť na lekárske vyšetrenie, tak ho odviezol autom. V roku 2018, keď zomrela svokra bol ten problém, že nepoberal po svokre vdovský dôchodok a mal málo finančných prostriedkov. Pomáhali mu so žalobkyňou aj finančne, keď mu bolo treba urobiť nákup, t.j. stravu, vodu všetko mu zabezpečovali. Medzitým žalobkyňa otehotnela. Manželka musela synovi venovať pozornosť, lebo sa narodil s rozštepom. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aby svedok uviedol, keď otec žalobkyne vydiedil zo svojho majetku žalobkyňu, pretože previedla neprávom byt bez jeho súhlasu na svedka, svedok J. B. uviedol, že v roku 2017 boli na návšteve u svokry a svokra sa ho pýtala, či nepozná nejakého finančného poradcu, lebo mali veľmi veľa dlhov od Provident, Q. E. a chceli tieto dlhy zlúčiť do jedného dlhu. Finančný poradca K. H. im pomohol s tým, že pôjde s nimi do banky, zlúči všetky dlhy a budú platiť iba jednu pôžičku. Banka im finančné prostriedky nemohla poskytnúť, lebo mali veľmi veľa dlhov, hrozí im exekúcia. Finančný poradca povedal svokre, aby sa ich opýtala, či oni ako deti im môžu pomôcť. Svokrovci už o jeden byt na Severe prišli. S manželkou, žalobkyňou oznámili svokre, že im pomôžu v prípade, ak na nich prepíšu nehnuteľnosť, s čím svokra súhlasila. Zobrali so žalobkyňou úver 32.200 Eur. Všetky administratívne záležitosti vykonávali u JUDr. Gazdičovej. U A. H. boli prítomní všetci a to svedok, svokor, svokra, manželka, K. H., ktorý bol finančným poradcom. JUDr. Gazdičová 2-krát prečítala, či so všetkým oni súhlasia, na to uviedli, že súhlasia so všetkým, a podpísali dokumenty. Išli potom na bytový podnik, kde sa zistilo, že aj tam majú svokrovci dlh. Svedok povedal otcovi žalobkyne, že nech sa nehnevá, ale prečo nemá inkaso zaplatené, ale hlavná vec je, že v auguste boli na dovolenke v Grécku. Taktiež povedal svokrovi, že pre nich je podstatnejšie ísť do Grécka ako mať vyplatené inkaso. Manželka v tom čase ešte pracovala v Rakúsku, takže ten dlh 303 Eur titulom inkasa zaplatila. Inkaso zaplatili, vystavili im papier, banka im poskytla spotrebný úver. Finančné prostriedky si ponechali, lebo bola dohoda, že manželkina mama, teda svokra 11.000 Eur im ponechá. V minulosti žalobkyňa zobrala rôzne hypotéky, pôžičky a keď ešte pracovala v Rakúsku svokra od manželky brala všetky peniaze, čoho aj bol svedkom. Rodičia svedka, jeho manželku obliekali, lebo by ináč chodila stále v tom istom oblečení. Dlh svokrovcom vyplatili cez internetbanking. Čo sa týka elektriny, keď žalovaná tvrdí, že mal neb. svokra odpojiť od elektriny, svedok udáva, že nie je to pravdivé tvrdenie, lebo v roku 2018 svokor mu zavolať na telefón v tom zmysle, aby prišiel k nemu, lebo ho odpojili od elektriny. Zavolať do innogy a tam zistil, že svokra mala dlhy. Informoval ich, že svokra zomrela a či tento dlh nemôže byť odpustený. Tento dlh im odpustili a asi o 4 dni svokrovi napojili elektrinu, pričom mu zabezpečil nového dodávateľa elektriny. Počas toho, ako bol svokor bez elektriny, svokrovi dali kľúč od bytu žalobkyne a svedka, nakoľko oni v tom čase odchádzali na dovolenku, na ktorej boli asi 4 dní, ale keď sa vrátili svokor už mal napojenú elektrinu. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby svedok uviedol, kto im robil svadbu so žalobkyňou, svedok uviedol, že v roku 2014 sa zosobášili so žalobkyňou a svadbu robili

rodičia žalobkyne a jeho rodičia, takže platili svadbu rovnako rodičia žalobkyne ako aj rodičia svedka. Na svadbe sa zúčastnili aj rodičia žalobkyne aj žalovaná. So žalobkyňou mali dve svadby. Prvýkrát sa zosobášili v roku 2014, teda 30.01.2014 na úrade, kde neboli prítomní rodičia žalobkyne. Potom, keď sa so svokrovcami udobrili a všetko bolo v poriadku, tak v septembri urobili cirkevný sobáš v kostole. O prvej svadbe mali rodičia žalobkyne vedomosť. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, jedným z dôvodov vydedenia je ten, že nebol umožnený styk ich syna s poručiteľom, aby zhodnotil tento vzťah, svedok uviedol, že ich syn s neb. Jánom vychádzali spolu dobre. On mu nezakazoval, aby sa stretával s neb. A. F.. Ich syn oslovoval poručiteľa dedko. Pokiaľ vie, ich syn nikdy neoslovoval svoju babku F. a dedka A. F.. K platbám za byt svedok uviedol, že svokor uhrádzal elektrinu, plyn, inkaso nejakých 150 Eur a taktiež uhrádzal hypotéku, na čom sa dohodli u JUDr. Gazdičovej, že pokiaľ oni budú žiť, hypotéku, ktorú zobrali za účelom, že im vyplatili tieto dlhy, budú splácať rodičia žalobkyne v sume 170 Eur. Svokor 150 Eur platil inkaso a 170 Eur hypotéku. Pokiaľ ide o predaj predmetného bytu, tak sám neb. A. F. ho požiadal, aby mu našli nejaký menší byt, kde by mal nižšie mesačné náklady, takže hľadali svokrovi neb. A. F. byt. Bol voľný byt blízko, aj zverejnili ponuku, teda byt ponúkli na predaj, pričom chodili aj záujemcovia o byt. Najprv chceli nájsť jednoizbový byt pre neb. A. F. a následne predať tento trojizbový byt. Svokor sa potom rozhodol, keď mu našli jednoizbový byt, že on nikde nejde, preto svedok ukončil spoluprácu s maklérom a on stiahol nehnuteľnosť z internetu. V októbri r. 2019 im došiel papier zo súdu, že nemôžu s bytom disponovať. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby svedok uviedol v roku 2019, či adresoval nejaký list svokrovi, aby si tento dôsledne plnil povinnosti a či ho upozorňoval, že byt predá svedok uviedol, že si nie je vedomý nejakého listu.

25. Svedkyňa J. B., svokra žalobkyne vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že keď nevesta prišla k nim v roku 2013 vtedy už vedela o nejakých dlhoch, ktoré žalobkyňa mala osobne, o dlhoch jej rodičov nevedela. Tieto záležitosti jej ozrejmila matka žalobkyne, H. F., že majú finančné problémy, ktoré vznikli v čase, keď neboli zamestnaní. To, že je H. F. chorá nevedel nikto, nikomu to nepovedala. Keď bola hospitalizovaná na onkológii, svedkyňa so synom boli za ňou. Keď došlo ku smrti H. F., tak neb. A., svat prišiel za svedkyňou a riešili čo mohli. Svedkyňa nevedela o exekúciách, ktoré oni mali na dôchodkoch. A. F. prišiel za svedkyňou do práce aj s papierom z daňového úradu, že začínajú voči nemu exekúciu, pretože bol ako živnostník a neodvádzal odvody a nezaplatil daň, ktorú mal zaplatiť. Častokrát chodil za ňou do práce, stále niečo riešili. Keď A. F. ostal vdovec, svedkyňa mu vybavovala vdovský dôchodok. A. F. jej povedal, že on potrebuje pomoc so zabezpečením stravy, liekov, dobiť kredit. Žalobkyňa, Janka varila obed a svedkyňa, keď prišla z práce, tak varila večeru. Janka potom bola tehotná. Dieťa sa Janke narodilo s veľkým zdravotným postihnutím a preto sa to už nedalo zvládnuť. Manžel svedkyne, keď kúpil sebe jedlo, tak kúpil aj A. F.. Stravu riešila tak, že dávala mu lístky na obedy 5 až 7 lístkov do mesiaca a jeden týždeň vždy mu zaplatila obed, buď chcel obed u p. F. alebo u p. Q., čiže mu donášali stravu hlavne cez prázdniny a vtedy sa tam stravoval aj sám. Skutočnosť, ktorá sa potom udiala, tak ju to prekvapilo, pretože žiaden náznak toho nebol, že by on sa vyhýbal svojej dcére, svojmu vnukovi, svojmu zaťovi. Dlhy, ktoré mali, tak aj ona mu pomáhala. Nevie prečo A. F. toto urobil, keď on svoju dcéru miloval a mal ju jedinou. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby svedkyňa uviedla ako hodnotí vzťah jej nevesty, čiže žalobkyne v tomto konaní a jej otca svedkyňa uviedla, že dobre spolu vychádzali. Dňa 20.06.2019 presne na narodeniny žalobkyne, napr. operovali jej vnuka a on vedel o tom, čo je vo veci tak prišiel ku nej domov, pričom nevesta bola v Košiciach a doniesol A. čokoládu aj kvety. I. taktiež rád navštevoval dedka aj tam prespával. Nezhody sa začali, keď prišiel návrh, že nemôžu s bytom disponovať, avšak ani vtedy jej nevesta nezavrhol svojho otca a snažila sa mu dovolať. Svedkyňa osobne zavolať otcovi svojej nevesty a povedala mu, že z bytu ho nikto nevyhadzuje. Pokiaľ vie, tak jednoizbový byt sa uvoľnil a on veľmi chcel ísť do toho bytu. Vzťahy sa nalomili až od doby, keď začali súdne konania v roku 2019. I. aj vtedy ešte chcel tam chodiť, plakal a pýtal sa svedkyne, prečo nemôže ísť k dedkovi. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, keď svedkyňa bola vypočutá v konaní o úprave styku starých rodičov so I. a pred súdom uviedla, cit.: A. povedala, že ich na svadbe nechce, tak sme ich nevolali. Janka nemá dobrý vzťah s rodičmi.“ svedkyňa uviedla, že vtedy boli nezhody ohľadom I.. Janka nechcela, aby I. navštevoval A. F., babka aj dedko prišli o vnuka, resp. vnuk sa od nich odsťahoval. Svadba sa robila narýchlo. Janka ich nevolala, nechcela ich volať, pretože už vedeli, že je podaný návrh a A. sa toho bála, že I. bude od nej odobratý.

26. Svedok I. B., syn žalobkyne pred súdom uviedol, že keď sa mamka s ockom ešte ani nepoznali, bývali ešte u deda a babky, tak nemali tam dobrý život. Babka veľakrát dosť kričala po mamke, dedo bol v poriadku. Mamka chodila do Rakúska a starí rodičia brali od nej peniaze. Po tom, čo mamka začali chodiť s ockom, chceli sa osamostatniť a preto išli bývať na Sever do podnájmu a babka to zobrala veľmi

zle, chcela skočiť pod vlak, dedo ju musel zastaviť. Následne sa vzťahy medzi nimi usporiadali. V roku 2014 mala mamka s ockom svadbu vtedy tiež bolo všetko v poriadku. V roku XXXX zomrela babka, teda 01.07.2018. Cez víkend nosil dedovi obedy, lebo on počas týždňa chodil na obedy do školskej jedálne. O deda sa starali, ocko ho viezol na aute s jeho kamarátom. Dedovi pomáhali s nákupmi a taktiež mu zabezpečovali lieky v roku 2019. S dedom vychádzal veľmi dobre. V roku 2018 bol dedo u nich na Vianoce, resp. na štedrý večer a všetko bolo v poriadku, chodili k dedovi a taktiež dedo chodil k nim. Keď sa mu narodil brat, dedko bol tiež v nemocnici ho pozrieť. V roku 2019 v júni, v júli sa dedko prestal s nimi rozprávať, nedvíhal im telefón. Vie, že v roku 2020 v máji bol dedka navštíviť v nemocnici. Keď bol dedo v nemocnici mamka mu vravela, že dedo sa pýtal na neho aj na jeho brata, ako sa majú. Deda oslovoval dedo, dedko, babka. Celý čas babku a deda aj takto oslovoval, v žiadnom prípade ho neoslovoval p. F.. Svedok ďalej uviedol, že chodil pár mesiacov do školy na N. K. O. P. a potom, keď sa presťahovali na Sever, tak prestúpil do školy na Severe. Dôvodom zmeny školy bolo to, že sa presťahovali na Sever a tam mal školu bližšie k trvalému pobytu.

27. Svedok A. K. pred súdom uviedol, že s neb. A. F. sa poznali od útleho veku a taktiež spolu chodili do školy. Intenzívny vzťah mali až posledné tri roky. Keď odchádzali do dôchodku, tak sa starali jeden o druhého. Navzájom si pomáhali. Chodili spolu na obedy do školskej jedálne. V sobotu vedel ísť neb. F. za žalovanou a v nedeľu, keď spolu išli do R., tak k bratovi neb. F. vedeli zájsť. V podstate každý deň boli spolu. Poobede stále išli niekde posediť, niekedy aj so žalovanou. V nedeľu zvykli chodiť na futbal. Najčastejšie chodili s neb. A. F. do Vojčíc, lebo tam mal neb. najviac kamarátov. Vie, že neb. A. F. mal nejaké problémy s peniazmi. Svedok sa do toho doslova nemontoval, pretože vždy keď bola o tom zmienka, tak sa vedel neb. F. rozčúliť, bol potom nesvoj a museli odísť domov. Svedok bol tiež operovaný a pomáhal mu neb. A. F., takže spolu chodili aj do nemocnice. Táto pomoc bola vzájomná. Boli spolu takmer dennodenne. V nedeľu išli na futbal a pod. alebo na nejaké kultúrne podujatia. Keď spolu išli z obedu, tak vedeli zájsť do mäsiarne na Ul. E., kde si neb. A. F. robil nákupy, sú tam rovnako aj potraviny. Vedľa je reštaurácia, kde si vedeli dať pivo iba jedno, pretože iba toľko neb. A. F. mohol. Pokiaľ išlo o ošatenie tak má vedomosť, že neb. A. F. mal chodiť na tieto nákupy so žalovanou, ktorá ako žena mu vedela lepšie poradiť. S neb. vedeli spolu dvaja ísť aj na nákupy do kauflandu, lebo tam mal neb. najbližšie. Keď sa neb. A. F. zhoršil zdravotný stav pomáhal mu po schodoch na tretie poschodie, pričom on nebol rád, ak mu niekto pomáhal, bol tvrdohlavý, chcel všetko sám. Ak išli na vyšetrenie do nemocnice, tak chodili väčšinou peši, potom vie, že neb. chodil na bicykli alebo taxikom, alebo ich niekto odviezol, väčšinou to bol niekto z kamarátov neb. A. F.. Nemá vedomosť, nepamätá si, aby neb. A. F. odviezol niekedy k lekárovi aj niekto z rodiny B.. K vzťahu žalobkyne, teda dcéry A. F. a pána F. sa svedok nevyjadriť nevedel, pretože nikdy neb. F. s dcérou nevidel a túto svedok dnes vidí na tomto pojednávaní prvýkrát. Nemá tiež vedomosť o tom, aby niekto neb. A. F. zabezpečovala žalobkyňa. Počas Covidu, kedy boli reštaurácie zatvorené, tak si spolu objednávali obed z Červeného kríža, z ktorého bola nepretržite zabezpečená strava aj počas víkendov, teda cez sobotu a nedeľu a rovnako aj cez sviatky. Možnosť odoberania stravy z Červeného kríža alebo stravy zo školskej jedálne zabezpečila žalovaná. Svedok ďalej uviedol, že nebol nikdy prítomný, kedy mal byť vnuk spolu so svojim dedkom, teda neb. A. F., ale jemu neb. A. F., teda svedkovi túto skutočnosť potvrdil, že mali byť spolu. Párkrát vnuka neb. A. F. videli na ihrisku, ale vždy keď k nemu prišli, tak sadol na bicykel a odišiel. Uviedol, že bol to iba jeho pocit, že nechce s nimi rozprávať, ale čo vie, tak neb. A. F. vnuka mal veľmi rád. Stretávali sa pokiaľ žila manželka neb. A. F., vtedy vnuka I. tam často videl, ale po jej smrti vnuka A. F. nevidel, aby navštevoval dedka. K predaju bytu svedok uviedol, že sa s neb. A. F. nerozprávali, ale pamätá sa, že mu neb. spomenul, že ho chcú vystáňovať, kto, svedok nevedel uviesť, len toto mu uviedol, že tam chodia ľudia na obhliadku. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aby svedok uviedol, či nebohý potreboval pomoc, svedok uviedol, že nebohý potreboval pomocť ale uviedol, že nebohý F. nikdy nechcel, aby mu pomáhal niekto iný, dokonca nedovolil ani sestre, teda žalovanej, aby mu oprala veci.

28. Svedok D. E., syn žalovanej pred súdom uviedol, že počas obdobia, kedy žila mama žalobkyne, tak im išiel opraviť telefón a vtedy sa mu rodičia žalobkyne sťažovali, že iba za určitých podmienok je možné vidieť vnuka. Po smrti matky žalobkyne bolo treba riešiť veci, ktoré sa týkajú toho bytu, lebo tam boli problémy s kúpnuou zmluvou. Oni chceli ten byt predáť a ujo sa obával toho, že ostane bez bytu a následne boli rôzne vyjadrenia, že oni byt nechcú predávať. Má k dispozícii inzeráty priamo na ten byt, dokonca aj archív internetu, ktorý ukazuje ešte staršie inzeráty. Inzeráty na predaj boli a ujo sám sa mu sťažoval, že mu tam chodia ľudia sa na to pozerať a že kvôli tomu nemôže spať. Potom oni riešili kúpne zmluvy, on hľadal nejakých právnikov v rámci Bratislavy, Ombudsmana. Potom nastal prvý súdny spor a to bolo o vypovedanie kúpnej zmluvy. Následne ujo, neb. F. sa začal zhoršovať zdravotný

stav, a vždy chodieval za mamou, lebo potreboval pomoc ohľadom stravy alebo upratovania. Keď bol svedok na návšteve, tak vyšli von porozprávať sa a on sa mu sťažoval, že nemôže vidieť vnuka. V lete začiatkom júla r. 2020 svedok bol u svojej matky, žalovanej dva týždne. Vozil uja, nebohého autom, ak niekam potreboval. Keď sa mu zhoršoval zdravotný stav hľadali nejaké miesto na nejakej klinike, kde by sa o neho vedeli lepšie postarať, myslím, že to bola Geriatria. Nakoniec sa im podarilo vybaviť miesto na nejakej súkromnej klinike, kde si ho zobrali a starali sa o neho na vyššej úrovni. Do Trebišova chodieval s rodinou počas prvej pandémie, keď sa uvoľnili opatrenia niekedy v máji, júni, počas celého leta viackrát, ide o rok 2020, koniec januára a leto r. 2020 to boli časté príchody. Predtým nemohli chodiť, lebo bol lock dawn. Po dobu dvoch týždňov tu bola jeho dcéra s jeho priateľkou, aby mu pomáhali. Bolo to v júli roku 2020, ale to nie je konečné obdobie. Konečné obdobie je moment jeho smrti a jeho pohrebu, pretože aj kvôli tomu bol tu, aby niekto stál okolo rakvy, lebo tam nebola jeho rodina.

29. Na pojednávaní súdu dňa 24.01.2023 bola vypočutá ako svedkyňa A. J. H., ktorá pred súdom uviedla, že nebola pozbavená v tejto veci mlčanlivosti. Do dnešného dňa len zo strany p. B. a p. B. bolo doručené vyhlásenie, že ju pozbavujú mlčanlivosti. Uviedla, že na pojednávaní bolo zrejme, že po p. F. existuje právny nástupca, pričom toto vyhlásenie jej do dnešného dňa nebolo doručené. Svedkyňa uviedla, že na Vianoce roku 2017 spisovala kúpnu zmluvu a inú listinu, ktorá bola súčasťou tejto kúpnej zmluvy. Účastníkom v tom čase boli p. B. s manželom, p. F., prítomný bol p. F. a taktiež bol prítomný finančný poradca, ktorý dojednal všetky podmienky, ktoré následne v advokátskej kancelárii v súlade so zákonom spísali. Vzhľadom na konflikt, ktorý nasledoval po spísaní tejto listiny, keď jej kanceláriu navštívila tu prítomná pani žalovaná, najprv sama a následne s p. F., a dosť nemiestnym a pre ňu urážajúcim spôsobom ju upozorňovala, že doplatí na všetky úkony, ktoré v tejto veci urobila. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aby svedkyňa opísala to, čo si pamätá ako sa udiali veci medzi dcérou p. F., či ich vie posúdiť vo vzťahu k jej mlčanlivosti, keď robila právne úkony, aký mala osobný pocit pri prejednávaní veci, ktorá je predmetom medzi účastníkmi v čase, kedy ju navštívili v kancelárii, ďalej, aby uviedla vzťahy medzi rodičmi a dcérou, zaťom v čase, keď si pamätá a vie to zhodnotiť svedkyňa uviedla, že prišli všetci, ktorých už uviedla, títo už boli dohodnutí, netušila, že sú nejaké problémy. Pokiaľ by mala pochybnosť ako advokát, ktorý autorizuje zmluvu určite by nepostupovala v rozpore so zákonom. Tento úkon urobila na Vianoce, pričom z okolnosti usúdila, že je to v záujme všetkých. Všetky úkony, ktoré urobila a týkajú sa predmetných listín, sú v súlade so zákonom a vie si to obhájiť, neprekročila žiadne pravidlá, neprekročila dobré mravy. Je viazaná mlčanlivosťou, ale nemá problém si obhájiť svoj pracovný postup a obzvlášť dáva do pozornosti, že táto zmluva bola autorizovaná. Advokát má povinnosť skúmať a dohliadať na to, aby nedošlo k žiadnemu rozporu s dobrými mravmi. Z písomnosti, ktoré podpísala je zrejme, kto ich robil a vie obhájiť celý proces, postup aj okolnosti. Svedkyňa ďalej uviedla, že po podpísaní a zdokladovaní listín, nevie určiť, v ktorom období to bolo, ale bolo to v období, keď navštevovali jej kanceláriu žalovaná a manžel žalobkyne. Žalovaná prišla aj s p. F., ktorý sa svedkyňi ospravedlňoval. Je pravdou, že prvýkrát telefonovala žalovaná s asistentkou svedkyne, ktorá ju poučila, že pokiaľ nie je účastníkom konania žiadne listiny jej vydávať nebude. Pokiaľ žalovaná hľadala nejakú darovaciu zmluvu nevie sa k tomu vyjadriť. Na každom liste vlastníctva je zapísaný titul ako vlastník nadobudol túto nehnuteľnosť. Pre svedkyňu je nepochopiteľné, aby kataster hľadal niečo čo si automaticky v rámci svojej praxe okamžite overí a na základe toho vie o akú listinu, pod akým číslom zaevidovanú hľadá. V čase, kedy bola žalovaná v kancelárii svedkyne, táto už disponovala nejakou listinou, svedkyňa to neriešila, pretože prejav žalovanej bol veľmi agresívny, robila tam hluk až z vedľajších kancelárií vychádzali ľudia a preto ju svedkyňa požiadala, aby opustila kanceláriu. Dodnes, keď si predstaví ako zbožne vyzeral nebohý F., a ako sa svedkyňi ospravedlňoval za ten incident, pričom žalovaná odišla a jej brat, nebohý F. tam ešte ostal a dodnes jej ho je ľúto, avšak nemôže sa k iným veciam vyjadrovať, nakoľko nebola zbavená mlčanlivosti.

30. Svedok K. H. vo svojej svedeckej výpovedi pred súdom dňa 24.01.2023 uviedol, že v roku 2017 pôsobil ako finančný sprostredkovateľ a jeho klientmi boli p. B. a p. B., pričom riešili ich finančné záležitosti. V rámci výkonu jeho práce - finančného sprostredkovateľa sa dostali k debate, že jeho finančné služby v tom čase by mohli využiť aj rodičia p. B., p. F. a p. F.. Svedok sa skontaktoval s rodičmi žalobkyne a stretol sa s nimi niekoľkokrát u nich doma. Rozprávali o ich finančných záležitostiach, o rôznych dlhoch. V čase, keď tam sedel mnohokrát im vyzvával telefón a urgovali ich rôzne vymáhacie spoločnosti, nakoľko mali dosť veľa bankových a hlavne nebankových úverov, ktoré zo svojho príjmu nezvládali včas platiť. Svedok skúšal túto finančnú situáciu riešiť aj s bankovými subjektmi, pričom s neb. p. F. boli vo R. E., kde zistili nejaký starší úver cez Quatro, čo je zmluvný partner VÚB a automaticky to zamietli, nakoľko tam zistili ešte nejakú dlžnú sumu. Svedok si nepamätá presný

počet spoločností orientačne 9, 10. Finančnú situáciu vzhľadom na ich nejaké omeškania a negatívne záznamy v úverových a nebankových registroch nebolo možné riešiť cez ich rodné čísla, vlastne v ich mene. F. povedal, že nevie im pomôcť, ale svedok poznal finančnú situáciu rodiny B. a keďže medzi nimi boli aj nejaké vzťahy, pričom A. je adoptovaná, je to ich dcéra a zbožňujú I. svojho jediného vnuka, tak sa ich opýtal, že jediná vec, ktorá sa dá riešiť je vlastne nehnuteľnosť, na ktorú v tom čase p. B. mala úver. Povedal im, že hodnota nehnuteľností je vyššia, preto možno by vedela pokryť všetky výdavky, ktoré tam sú a teda, či mu na to dajú súhlas rodičia s dcérou. Finančnú situáciu B. poznal. Oni súhlasili, stretli sa, porozprávali sa, že je taká možnosť, pričom nehnuteľnosť dali prehodnotiť súdnym znalcom z odboru: stavebníctvo a nehnuteľnosť a postačovala na to, aby splatili už existujúci úver hypotekárny, ktorý bol na ten byt a taktiež riešili rôzne ďalšie záväzky. So súhlasom manželov F. telefonoval aj na vymáhacie spoločnosti EOS KSI Slovensko, Provident, ktorý mal zastúpenie v Českej republike, pričom F. mu dali súhlas, že môže volať zo svojho čísla. Tieto nebankové spoločnosti chceli aj p. F., keď to bolo na jeho meno alebo p. F. s tým, že môžu mu podať informácie alebo im a svedok si ich môžem zapísať, aby vedeli aké sú zostatky, pričom dohodli nejaký predbežný dátum predčasného splatenia, aby to ďalej neúročili. Záväzky boli dosť vysoké, vysvetlil F., že je možno otázka času, kedy nastúpi nejaká exekúcia na dôchodok alebo majetok zo strany nebankových spoločností. Svedok oslovil p. H., stretli sa B., F., svedok, p. H. a jej asistentka. JUDr. Gazdíčová spracovala príslušné dokumenty, aby vyriešili nielen to, že chcú kúpiť byt, vyplatiť nejaké staré úvery, ale aby to bolo aj právne podchytené, aby sa F. neobávali toho, že získajú byt a nič im nevyplatia. Takmer všetky úvery boli vyplatené. Obsah dohody si detailne nepamätá, nakoľko nebol účastníkom konania, vyhotovenie nedostal, ale vie, že každý jeden účastník ho dostal a je zaevidované u JUDr. Gazdíčovej, pričom dohodli si pravidlá občianskeho spolunažívania ako budú fungovať, kto, čo vyplatí, myslí, že tam ostal jeden úver zo I. I., ktorý si p. F. ešte platila sama. Pokiaľ vie, vyplatili sa rôzne záväzky a po tom vyplatení sa ich vzťahy zlepšili, viac sa navštevovali, tešili sa vnukovi, vnuk ich navštevoval. V roku 2018 zmenil svedok zamestnanie a pracoval v banke, preto sa už bývalým klientom nevenoval. Po finančnej stránke im pomohol najlepšie ako sa dalo, s ich súhlasom a bez nátlaku.

31. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby svedok uviedol z akého titulu nadobudli manželia F. tieto dlhy alebo ako sa dostali do tejto finančnej situácie svedok uviedol, že jedným dlhom vyplácali druhý dlh. Pani F. raz za čas išla aj na dovolenku do Grécka, čo ju tiež stálo nejaké finančné prostriedky, údajne na to šetrila, ale bolo to aj na úkor toho, že neplatila úvery včas a vznikali jej dlžoby v podobe omeškaní, ďalších poplatkov a úročená. Pani F. uviedla, že na dovolenke v zahraničí bola za účelom vlastnej rekreácie, zlepšenia psychickej kondície, zdravotného stavu. Keď sa jej svedok pýtal, odkiaľ mala finančné prostriedky, tak uviedla, že šetrila. Finančnou analýzou riešil, odkiaľ z tohto príjmu mohla ísť na dovolenku, keď tieto záväzky boli vyčerpávajúce, tak prišli na to a ona súhlasila, že bolo to na úkor toho, že jej vyvolávajú, že nemá niečo zaplatené, že nevie, čo s tým má robiť, lebo vkuse jej zvoní telefón. Manželvia F. nevedeli tieto úvery splácať, nevedeli sa dostať z dlhov, do ktorých sa omeškaniami dostali. Pomoc bola navrhovaná spôsobom, že majú rodiny, blízkych, s ktorými sa vedia spojiť, ktorí im vedia z tejto finančnej situácie pomôcť tak, aby zo svojho dôchodku, ktorý dostávali alebo dávok, ktoré v tom čase mali ako príjem, aby dokázali dôstojne žiť, aby im nikto nesiahol na majetok a spokojne dožili bez toho, aby bola zo strany exekútora začatá exekúcia. Svedok ďalej uviedol, že presné čísla si nepamätá, ale sú uvedené v dohode, ktorú uzavreli u A. H. a tam celú finančnú analýzu a všetky zostatky a záväzky zhrnul. Myslí, že sa dohodli, že budú platiť hypotéku a nejaký spotrebný úver v I. I. to ostane a z toho dôchodku, ktorý mali obaja im zostanú finančné prostriedky aj na živobytie. Týmto hypotekárnym úverom sa mali pokryť všetky záväzky okrem toho, čo mala p. F. v I. I.. Pokryli všetky záväzky, ktoré mu povedali dobrovoľne a bez nátlaku, ale ak niečo zamlčali, to už neovplyvní. Ako finančný sprostredkovateľ riešil s bankou akým spôsobom sa dá z tejto nehnuteľnosti vyťažiť čo najviac finančných prostriedkov, aby mohli splniť to, čo sa predbežne dohadovalo. Hypotekárny úver ním sa vyplácal starší úver, keďže tam bola ťarcha banky a riešil sa aj spotrebný úver. Finančné prostriedky riešili tak, aby podľa možností, čo najviac vecí zabezpečili, aby bola dohoda reálna, aby odbremenili rodinu F. od nadhodnotených úrokov, vysokých splátok a aby za tú časť peňazí odhadom niečo okolo 30.000 Eur neplatili niekoľko stovák mesačne, ale podstatne menej platili. S. F. boli vysoké. Po realizovaní finančných vecí, vybavenia úverov, po podpísaní dohody, ďalších dokumentov voči banke a katastru rodina F., aj rodina B. mu ukázali dokumenty, ktoré si prešli, čo je v zmysle dohody vyplatené a čo je presne obsahom dohody. Svedok nebol účastníkom konania, ale vie, že boli spokojní aj jedni aj druhí. Pominuli vyvolávania z nebankových spoločností, žili pokojnejšie, mali dôstojný život úplne iný ako bol predtým. Svedok ďalej uviedol, že suma sa zaokrúhlovala, nebolo to len na vyplatenie úverov, nejaké peniaze sa zvýšili, ich výšku si už nepamätá, ale bolo to všetko na ich vzájomnej dohode, kde sa aj

písomne dohodli. Svedok uviedol, že jeho úlohou v tom čase ako finančného sprostredkovateľa bolo riešiť potreby klienta po finančnej stránke, riešil tak potreby F. ako vlastne aj im pomáhajúcou v tom čase rodinou B.. Finančnú situáciu vyriešili k spokojnosti klientov F. a vzťahy sa zlepšili nemal dôvod pátrať po tom, čo robili ďalej s finančnými prostriedkami.

32. Z čestných prehlásení na čl. 50 a 51 vyplýva, že známi rodiny Cáboczkych a rodiny F. a to G. K. potvrdil, že o poručiťeľa A. F. sa starala rodina B., tomuto nakupovali, varili, pričom A. F. svoju dcéru a vnukla I. iba chválil. Tieto skutočnosti potvrdil aj G. C. v čestnom prehlásení (č. I. 51).

33. Z uznesenia 13D/7778/2018 zo dňa 10.10.2018 (č. I. 65-66) vo veci por. H. F., zomrelej 01.07.2018 mal súd preukázané, že poručiťelka zanechala o. i. dlh v I. vo výške 5.000,99 Eur. Notár schválil právny úkon zákonnej zástupkyne malol. dediča a potvrdil nadobudnutie dedičstva jedinému dedičovi A. L., bratovi poručiťelky, keď dcéra poručiťelky A. B., syn poručiťelky I. a manžel poručiťelky A. F. dedičstvo odmietli.

34. Podľa predložených platobných príkazov na čl. 73-81 spisu vyplýva, že z účtu manžela žalobkyne vedeného v I. I. bola dňa 21.12.2017 vyplatená suma v celkovej výške 13.748,81 Eur, kde v kolonke poznámka pre príjemcu bola uvedená H. F., A. B. a A. F..

35. Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 4C/45/2020 súd zistil, že poručiťel A. F. podal dňa 09.07.2020 na tunajší súd žalobu proti žalovaným A. B. a J. B. o určenie vlastníckeho práva k spornému bytu. Konanie vo veci 4C/45/2020 bolo uznesením zo dňa 17.12.2020 prerušené do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného na Okresnom súde Trebišov sp. zn. 13D/1021/2020. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 18.12.2017 súd zistil, že túto uzatvorili H. F. ako predávajúca a J. B. a A. B. ako kupujúci, pričom predmetom tejto zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. D. a to byt č. XX, M. N. K. O. P. R. D.. Podľa článku IV., bod 3, zmluvné strany si stanovili spôsob splatenia kúpnej ceny a to tak, že suma 6.700 Eur bude vyplatená pred podpísaním tejto kúpnej zmluvy, pričom prevzatie kúpnej ceny potvrdzuje predávajúca svojim vlastnoručným podpisom na tejto kúpnej zmluve, suma 26.500 Eur bude vyplatená z hypotekárneho úveru poskytnutého VÚB bankou a to tak, že z tejto sumy bude splatený úver, v zmysle ktorého je na predmete prevodu zriadené záložné právo a zvyšok sumy bude poukázaný kupujúcim na účet v SLSP, a.s. č. účtu I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa čl. V., bod 1, účastníci tejto zmluvy berú na vedomie, že na predmet prevodu tejto zmluvy bude pred vložením návrhu na vklad vlastníckeho práva v zmysle tejto zmluvy do katastra nehnuteľnosti zriadené záložné právo v prospech VÚB Banky, a.s..

Podľa článku X., účastníci zmluvy sa dohodli, že predávajúca spolu so svojim manželom: A. F., nar. XX.XX.XXXX majú právo využívať predmet kúpy spolu s príslušenstvom, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a pozemku na bývanie a užívanie a to bezodplatne až do konca svojho života, avšak iba za splnenia podmienky, že si budú pravidelne plniť svoje povinnosti a ako užívatelia bytu hradiť včas a v plnej výške všetky zálohové platby všetkým dodávateľským subjektom spojené s dodávkou elektrickej energie, plynu, vody a správcovi bytu za nimi poskytované služby spojené s užívaním bytu, ktoré v čase podpisu predstavujú sumu vo výške cca 150 Eur mesačne ako aj splácať hypotéku Flexihypotéka refinančná č. 001/304401/17-001/000, poskytnutú R. E., mesačná splátka 88,81 Eur a spotrebný úver poskytnutý VÚB bankou a.s. výška istiny 6.700 Eur, mesačná splátka 78,28 Eur, ako aj poistenie predmetného bytu v ČSOB Poistovni, a.s. vo výške 30 Eur ročne. V prípade porušenia vyššie uvedených povinností toto právo predávajúcej spolu s jej manželom zaniká.

Z doložky o autorizácii vyplýva vyhlásenia JUDr. Zuzany Gazdičovej, advokáta, že zmluvu autorizovala podľa § 1a ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 304/2008 Z. z. (a), zmluva obsahuje 2 listy (b), zmluva bola autorizovaná v Trebišove, dňa 18.12.2017 (c), JUDr. Zuzana Gazdičová (d) spolu s vlastnoručným podpisom a pečiatkou advokáta.

36. Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 16P/306/2013 vo veci mal. I. F. v konaní o úpravu styku súd zistil, že rodičia žalobkyne H. F. a A. F. podali dňa 29.11.2013 na tunajší súd návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom, synom žalobkyne v prejednávanej veci. Ako dôvod podania návrhu bola skutočnosť, že ich dcéra A. B. so svojím synom I. od narodenia žila s nimi v spoločnej domácnosti. Nakoľko žalobkyňa pracovala v Rakúsku v dvojtyždňových intervaloch, počas tejto doby sa o mal. I. starali rodičia žalobkyne, teda starí rodičia mal. I. s ktorým majú veľmi silný citový vzťah. Všetko sa

zmenilo odkedy sa žalobkyňa, ich dcéra s mal. I. odsťahovali a začali žiť v spoločnej domácnosti so svojim terajším manželom J. B., odkedy im neumožňovala stýkať sa s maloletým. Vo veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03.03.2014, ktorým schválil dohodu matky dieťaťa a starých rodičov, podľa ktorej starí rodičia boli oprávnení stýkať sa s mal. I. počas víkendov.

37. Zo spisu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 10C/64/2016 mal súd preukázané, že poručiteľ A. F. ako navrhovateľ podal dňa 10.12.2019 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zakázal odporcom J. B. a A. B. nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, kat. úz. D. a to s bytom T. XX, M. N. K. H. K. R. D. ako aj povinnosť strieť užívanie tohto bytu navrhovateľom A. F. až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a to žaloby o určenie vlastníckeho práva. Uznesením zo dňa 16.12.2019 súd návrhu navrhovateľa vyhovel. V dôsledku odvolania odporcov, Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 11Co/127/2020-92 zo dňa 22.07.2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

38. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil podľa týchto ustanovení:

Podľa § 469a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, (1) poručiteľ môže vydediť potomka, ak a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch.

Podľa § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka, (1), poručiteľ môže vydediť potomka, ak b) o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potom mal prejavovať.

Podľa § 479 Občianskeho zákonníka, maloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

39. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáha určenia, že dôvody pre vydedenie žalobkyne poručiteľom, jej otcom, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX uvedené v listine o vydedení spísanej vlastnou rukou poručiteľa dňa 13.07.2020, nie sú dané.

40. Žalovaná primárne namietala nedodržanie lehoty na podanie žaloby, keď uviedla, že zo zápisnice z konania o dedičstve je zrejmé, že žalobkyňa bola poskytnutá lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. Žalobkyňa však podala žalobu na určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný. Rovnako aj navrhovaný petit v zmysle podanej žalobkyne má znieť, že „súd určuje, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané“. Žalovaná zastáva názor, že takáto určovacia žaloba nie je správna/prípustná. Sporná skutočnosť alebo právna otázka, že „dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný“ má predstavovať len posúdenie predbežnej otázky vo veci samej, či vydedenie je platné alebo neplatné. Rozhodnutie vo veci samej, na základe terajšej žaloby žalobkyne o určenie, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané vyhodnocujú listinu o vydedení len z pohľadu dôvodov vydedenia, ale súdnej kontrole nepodliehajú ostatné náležitosti tejto listiny. Táto skutočnosť môže byť dôvodom na to, že po právoplatnom rozhodnutí o žalobe, že dôvody vydedenia žalobkyne nie sú dané, účastníci konania budú môcť podať ďalšiu žalobu na posúdenie ďalších náležitostí predmetnej listiny o vydedení. Žalovaná naďalej zastáva názor, že takúto žalobu o určenie, že dôvod vydedenia žalobkyne nie je daný, je nutné zamietnuť ako neprípustnú.

41. Súd sa s týmto názorom žalovanej nestotožnil a to z týchto dôvodov:

42. Žaloby vyvolané sporom o dedičské právo, o ktorý ide nepochybne v posudzovanej veci, ktorý vznikol v priebehu konania o dedičstve, sú žalobami o určenie právnej skutočnosti a ich procesná prípustnosť vyplýva priamo z ustanovenia § 194 CMP. Ak rozhodnutie sporu o dedičskom práve je závislý na skutkovom posúdení veci (nie na právnom) sú domnelí dedičia v dedičskom konaní prostredníctvom vydaného uznesenia odkázaní na podanie žaloby v sporovom konaní s tým, že uznesenie dedičského súdu by malo v zásade vymedziť predmet budúceho sporu tak, aby obsahom petitu bola otázka skutková, nie otázka týkajúca sa právneho posúdenia veci, ktoré právne posúdenie sa má totiž vykonať v konaní o dedičstve následne po tom, ako v sporovom konaní bude vyriešený spor o dedičské právo v skutkovej

rovine, v ktorom by nemalo ani miesto posudzovanie danosti právneho záujmu na podanej žalobe s poukazom na to, že možnosť podania takejto žaloby vyplýva priamo zo zákona.

43. Postupom podľa § 194 ods. 1 CMP sa rieši v civilnom sporovom konaní predbežná otázka, významná pre konanie o dedičstve, keď pre postup v dedičskom konaní v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je daná naliehavá potreba vyriešenia tejto otázky v súdnom konaní. Určením, či je alebo nie je daný dôvod vydedenia, je jedným z predpokladov pre posúdenie, či určitá osoba je alebo nie je dedičom poručiteľa. Požadovaným určením sa pre strany sporu ako okruh zákonných alebo závetných dedičov právne záväzným spôsobom rieši táto sporná predbežná otázka. Keďže jednostranným právnym úkonom poručiteľa – listinou o vydedení bola žalobkyňa ako potomok – neopomenuteľný dedič vylúčená z dedenia a v prípade jej úspechu v konaní bude si môcť uplatniť svoje dedičské práva. V danom prípade žalobkyňa podala žalobu v zmysle § 194 CMP, ktorou žiadala určiť, že dôvody jej vydedenia nie sú dané. Žaloba o určenie, či je alebo nie je daný dôvod vydedenia, je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), na podanie ktorej nemusí žalobkyňa preukazovať naliehavý právny záujem, pretože podanie takejto žaloby vyplýva z ust. § 194 ods. 1 CMP.

44. Podľa § 194 ods. 1 CMP, ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmiernie toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac. Ak žaloba nebola podaná v lehote, ak bolo konanie o žalobe zastavené alebo ak bola žaloba odmietnutá, platí, že spor o dedičské právo bol rozhodnutý v neprospech žalobcu.

45. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 13D/1021/2020 v dedičskej veci po poručiteľovi A. F., zomrelom 09.09.2020, a to zo zápisnice zo dňa 23.10.2020 napísanej v Notárskej kancelárii notárky JUDr. Dany Fričovej vyplýva, že táto bola spísaná za prítomnosti A. B., žalobkyne v tomto sporovom konaní a A. E., žalovanej v tomto sporovom konaní, za prítomnosti aj ich právnych zástupcov. Z posledných dvoch odsekov tejto zápisnice vyplýva, že cit.: „dnešné konanie sa odročuje a právnenému zástupcovi zákonnej dedičky sa poskytuje lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. V prípade, že bude podaná žaloba o neplatnosť závetu a listiny o vydedení dedičské konanie sa preruší až do právoplatného ukončenia civilného konania“.

46. Z predmetného dedičského spisu je teda zrejmé, že súdny komisár nevydal uznesenie v zmysle vyššie citovaného ust. § 194 CMP, od ktorého dátumu vydania, resp. odo dňa jeho právoplatnosti by žalobkyňi plynula lehota na podanie žaloby. Notár v zápisnici iba odročil konanie s tým že právnenému zástupcovi zákonnej dedičky sa poskytuje lehota 30 dní na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení. Z uvedeného nevyplýva od ktorého dňa začína plynúť žalobkyňi 30 dňová lehota na podanie takejto žaloby, pričom žalobkyňa mohla dôvodne očakávať doručenie uznesenia a následne plynutie 30-dňovej lehoty od jeho doručenia, či odo dňa jeho právoplatnosti, tak ako to ustanovuje zákon.

XX. Podľa názoru súdu nesprávny procesný postup súdu (súdneho komisára) nemôže ísť na ujmu účastníka konania domáhajúceho sa svojho práva. Príliš formalistický a reštriktívny výklad bez zohľadnenia špecifických osobitostí prejednávaneho prípadu by viedol k odmietnutiu prístupu k súdu, ktorý tvorí imanentnú zložku práva na spravodlivé súdne konanie.

48. Nedôvodná je tiež podľa názoru súdu námietka žalovanej, keď poukazuje na nezrovnalosť žalobkyňou žalobného návrhu s petitom formulovaným súdom v zápisnici zo dňa 23.10.2020, prostredníctvom ktorej bola žalobkyňa odkázaná za účelom odstránenia spornosti skutočnosti majúcej dopad na jej dedičské právo na podanie žaloby v sporovom konaní. Pravdou je, že žalobkyňa formulovala návrh na určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, pričom súd v dedičskom konaní ju prostredníctvom zápisnice spísanej na notárskom úrade odkázal na podanie žaloby o neplatnosť závetu a listiny o vydedení, čím ide formálne o dve odlišné formulácie žalobného návrhu.

49. Táto skutočnosť podľa názoru súdu rovnako nemôže ísť na ťarchu žalobkyne, pretože nie je výsledkom jej pochybenia, ale jednoznačne ide na ťarchu súdu, ktorý v dotknutom dedičskom konaní takúto zápisnicu vydal. Ust. § 193 a nasl. CMP upravuje procesný postup v spore o dedičské právo, ktorý vznikol počas konania o dedičstve, o ktorý prípad ako to už súd uviedol vyššie ide tiež v posudzovanej

veci. Pod pojmom „spor o dedičské právo“ v zmysle tohto ustanovenia však nejde v každom prípade o sporové konanie podľa CSP. Je totiž potrebné rozlišovať (čo je úlohou dedičského súdu a tiež notára ako súdneho komisára v dedičskom konaní), či charakter sporu je právny, ale skutkový. Pretože len v prípade, ak rozhodnutie sporu o dedičské právo, ktorý vznikol počas konania o dedičstve, závisí od posúdenia spornej skutkovej otázky, postupuje dedičský súd (notár ako súdny komisár) podľa § 194 CSP a keďže sporné skutkové otázky sa v konaní o dedičstve nevyhodnocujú, riešia sa tak, že účastník, ktorého skutkové tvrdenia spôsobujú spor o dedičstvo v skutkovej otázke, je odkázaný na podanie žaloby v sporovom konaní. Predmetom konania o žalobe tak môže byť výlučne otázka skutková a nie otázka, ktorá zahŕňa aj právne posúdenie, keďže toto sa má vykonať v konaní o dedičstve, teda v mimosporovom konaní.

50. Preto aj v prípade posudzovanej veci, ak žalobkyňa ako zákonná dedička tvrdila, že listina o vydedení je neplatná, preto, že dôvody vydedenia nikdy neboli dané, inak povedané, že nie sú pravdivé, ide o zložené práve skutočnosti, skladajúce sa z určitých skutkových elementov (hypotéza právnej normy) a ich právneho posúdenia (dispozícia právnej normy) a preto petítom žaloby v takomto prípade nemá byť určenie platnosti či neplatnosti listiny o vydedení, ale skutková otázka, ktorá sa má prostredníctvom žaloby podľa § 194 CMP určiť žalobou, sa má správne týkať výlučne toho, či dôvody vydedenia sú dané a na základe výsledkov konania o takejto žalobe potom následne je úlohou dedičského súdu (notára ako súdneho komisára) vec právne posúdiť a vyhodnotiť, či listina, ktorá takého dôvody obsahuje, je buď platná (ak sa nepreukáže, že dôvody vydedenia neboli dané), alebo neplatná (ak sa preukáže, že dôvody vydedenia dané boli), a následne teda aj posúdi otázku, kto sú dedičia poručiť. Identifikáciu spornej skutočnosti je potrebné teda vykonať tak, aby predmetom konania o žalobe bola výlučne otázka skutková a nie otázka právna, ktorá zahŕňa aj právne posúdenie veci (pokiaľ je to možné). Úlohou súdu v prípade zistenia, že vznikol takýto spor o dedičské právo, je, ako už súd vyššie uviedol, odkázať potenciálnych dedičov, ktorí spor vyvolali prostredníctvom svojich tvrdení (ako v konkrétnostiach posudzovanej veci namietaním toho, že dôvody vydedenia uvedené v listine spísanej poručiťom za jeho života nie sú dané) na sporové konanie, pričom nie je jeho povinnosťou tiež formulovať priamo žalobný návrh.

51. Súd v dedičskom konaní nesprávne pri odkázaní žalobkyne na podanie žaloby za účelom jeho vyriešenia, jej formuloval žalobný petít nesprávnym spôsobom tak (a navyše bez vydania uznesenia) že nesmeroval k rozhodnutiu o skutkovej, ale k rozhodovaniu o právnej otázke, čo je neprípustné v dôsledku nerozlišovania procesného a hmotnoprávneho významu absolútnej neplatnosti listiny o vydedení a existencie, resp. neexistencie dôvodov na vydedenie, pričom jedine tvrdené skutočnosti, že neboli dané dôvody pre vydedenie potomkov poručiťom musia byť v sporovom konaní preukázané a preto je tu aj na mieste odôvodnenie postupu dedičského súdu podľa § 194 CMP, hoci v tomto prípade nesprávnym procesným postupom súdu ako súdneho komisára.

52. Preto rovnako ako nevydanie uznesenia v dedičskom konaní súdnym komisárom ako aj vada v identifikovaní spornej skutočnosti tak rozhodne podľa názoru súdu nemôže ísť na ťarchu žalobkyne, ktorá svojou žalobou smeruje k vyriešeniu ňou správne identifikovanej skutkovej otázky, o ktorej je medzi dedičmi spor a táto správne svoj žalobný návrh aj takto formulovala. V opačnom prípade by bolo absolútne neprípustným a neudržateľným formalizmom žalobkyňi takto vzniknutú situáciu pričítať na ťarchu, pretože práve takýmto postupom podľa názoru súdu by došlo vo vzťahu k žalobkyňi k porušeniu práva na spravodlivý proces prostredníctvom neprípustného odmietnutia jej spravodlivosti (viď. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/40/2021 zo dňa 27.04.2022).

53. Každý súd pri svojom rozhodovaní by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov. Ústavné články o súdnej ochrane (čl. 46 a nasl.), čl. 6 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s procesným kódexom – Civilným sporovým poriadkom, predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu. Vzťah práva a spravodlivosti načrtol tiež Ústavný súd ČR, keď v jednom zo svojich náleзов uviedol: Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho – ktorého záujmu chráneného príslušnou normou, ktorými princípmi sa riadil tiež súd v posudzovanej veci.

54. V ďalšom sa súd zaoberal, či dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení spísané poručiťom sú dané.

55. Medzi stranami sporu, nebolo sporné, že poručiteľ A. F., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX vlastnoručne spísal dňa 13.07.2020 závet, ktorým všetok svoj hnutelný a nehnuteľný majetok zanechal svojej sestre A. E., pričom rovnaký deň, t. j. 13.07.2020 spísal listinu o vydedení svojej dcéry A. B..

56. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že dôvody vydedenia žalobkyne poručiteľom uvedené v listine o vydedení nie sú dané.

57. Následne súd skúmal, či dôvody vydedenia, uvedené poručiteľom v listine o vydedení, existovali ku dňu vydedenia, t. j. ku dňu 13.07.2020, keďže v zmysle judikatúry sa existencia dôvodov vydedenia posudzuje vždy za obdobie pred napísaním listiny o vydedení.

58. Ako dôvod vydedenia žalobkyne a jej potomkov poručiteľ uviedol dôvod podľa § 469a ods. 1 písm. a) a písm. b) Občianskeho zákonníka, a síce, že žalobkyňa s poručiteľom neudržiava žiadny kontakt. Dňa 18.12.2017 bez súhlasu poručiteľa previedla na seba a manžela žalobkyne byt aj s príslušenstvom, v ktorom poručiteľ býva. Následne sa ho snažila aj so svojim manželom z tohto bytu vypratať, čím by sa stal bezdomovcom. Svoje nároky voči žalobkyňi a jej manželovi si musel uplatniť súdnou cestou. Rovnako mu žalobkyňa neumožňovala kontakt s jeho vnukom (synom žalobkyne I.). Poručiteľ je dlhodobý onkologický pacient a je odkázaný na pomoc druhých s nákupmi, tak s návštevou lekára. Dcéra poručiteľa trvale neprejavuje o neho skutočný záujem, ktorý by ako dcéra prejavovať mala a neposkytla mu pomoc v pokročilom veku a chorobe. Stanovil, aby dôsledky vydedenia sa vzťahovali aj na všetkých potomkov jeho dcéry.

59. Výkladom ust. § 469a ods. 1 písm. a, b) OZ sa opakovane zaoberal Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach. Tak napr. vo svojom rozsudku sp. zn. 4Cdo 123/2009 NS SR uviedol, že skutková podstata ust. § 469a ods. 1 písm. a/ OZ predpokladá neposkytnutie pomoci poručiteľovi v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch, potrebnosť takejto pomoci a zároveň rozpor takehoto správania potomka (spočívajúceho v neposkytnutí potrebnej pomoci) s dobrými mravmi, teda rozpor s etickými a kultúrnymi pravidlami všeobecne uznávanými v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Skúmanie týchto predpokladov musí byť posudzované so zreteľom na všetky zistené okolnosti konkrétneho prípadu. Musí byť napr. brané do úvahy nielen to, či pre toho, kto bol poručiteľom vydedený, bolo objektívne možné pomoc v danej dobe poručiteľovi poskytnúť a či potrebná pomoc nebola poručiteľom bezdôvodne odmietaná, ale aj to, aký bol vzťah poručiteľa a vydedeného potomka od jeho vzniku, t. j. od narodenia potomka. K ust. § 469a ods. 1 písm. b/ OZ Najvyšší súd SR uviedol, že o neprejavenie opravdivého záujmu o poručiteľa nejde v prípade, ak nezáujem potomka bol v značnej miere vyvolaný samotným poručiteľom.

60. Podobne Najvyšší súd SR judikoval v právnej veci sp. zn. 1Cdo 173/1996, v súvislosti s aplikáciou ust. § 469a ods. 1 písm. b/ OZ, že navrhovateľka (v tam posudzovanej veci) nemôže spravodlivo znášať zákonné dôsledky vydedenia, keď situáciu, že o poručiteľa neprejavila opravdivý záujem, spôsobil v značnej miere sám poručiteľ tým, že ju ako potomka zavrhol hneď po jej narodení. Navrhovateľka sa svojím konaním nepričinila na vzniku tohto stavu, tento nezavinila ani čiastočne a ako dieťa nemohla objektívne ovplyvniť vzťahy medzi svojimi rodičmi. Za týchto okolností nebolo možné od nej požadovať zmenu v jej postoji voči poručiteľovi ani po dosiahnutí plnoletosti, lebo v tom čase medzi ňou a poručiteľom neexistoval žiadny skutočný vnútorný vzťah, resp. citový vzťah, v ktorom by mohla pokračovať, resp. na ktorý by mohla prípadne nadviazať.

61. Záonné dôvody vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a/, b/ OZ posudzoval Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 239/2009. Dovolací súd pri úvahe, či ide o neprejavenie opravdivého záujmu v zmysle ust. § 469a ods. 1 písm. b/ OZ považoval za významný vzťah medzi poručiteľom a potomkom, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu a nielen predstieraného, formálneho. Existenciu takehoto kvalifikovaného vzťahu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného, prípadne písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiteľa a pod., pričom pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b/ OZ, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo, najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiteľa nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavenie takehoto kvalifikovaného

záujmu. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b/ OZ totiž vyžaduje, aby neprejavenie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Záujem, ktorý by potomok mal prejavovať o poručiťľa je treba posudzovať s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu. Pokiaľ je skutočnosť, že potomok trvale neprejavuje o poručiťľa opravdivý záujem, dôsledkom toho, že poručiťľ neprejavuje záujem o potomka, nemožno bez ďalšieho dôvodiť, že by neprejavenie tohto záujmu potomkom mohlo byť dôvodom k jeho vydedeniu.

62. Neposkytnutie pomoci poručiťľovi v jeho chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch (§ 469a ods. 1 písm. a/ OZ) ako dôvod vydedenia nastáva za podmienky, ak takáto pomoc bola naozaj potrebná a ak takéto konanie možno posúdiť ako konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Súčasne je treba posúdiť, či poskytnutie takejto pomoci bolo zo strany dediča objektívne možné (či potomkovi v poskytnutí pomoci nebránila napr. nemoc, invalidita, pobyt vo väzení). Iný závadný druh správania potomka voči poručiťľovi, než práve neposkytnutie potrebnej pomoci, nemôže byť dôvodom platného vydedenia podľa § 469a OZ. Pre platnosť vydedenia z dôvodu § 469a ods. 1 písm. a/ OZ je nevyhnutné, aby sa poručiťľ ocitol v situácii, keď pre zdravotné či iné problémy vzniknuté v dôsledku choroby alebo veku, prípadne pre problémy spôsobené inými okolnosťami (prírodné katastrofy, požiar, povodeň) potrebuje pomoc; keď nie je schopný si sám, bez cudzej pomoci obstaráť svoje základné životné potreby (zdravotné, hygienické a pod.); súčasne musí ísť o situáciu, kedy o uvedené potreby poručiťľa nie je postarané inak, keď potomok má reálnu možnosť poručiťľovi potrebnú pomoc poskytnúť a keď poručiťľ potomkom ponúknutú pomoc neodmietne.

63. V prípade ust. § 469a ods. 1 písm. b/ OZ, t.j. vydedenia z dôvodu neprejavovania opravdivého záujmu potomka o poručiťľa, je nutná otázka, či potomok o poručiťľa trvale neprejavoval opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mal, posudzovať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a z hľadiska dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ). Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanosťný výkon práva, rešpektovanie zásady rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom tak treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Okolnosti posudzovaného prípadu môžu potom spočívať ako v pasivite (nezáujme) potomka o poručiťľa, tak aj v správaní, ktorým síce potomok o poručiťľa záujem prejavuje, avšak spôsobom nezodpovedajúcim riadnemu správaniu sa potomka k rodičovi, napr. aj spôsobom, ktorým trvale prekračuje zásady spoločenskej slušnosti (Rc 8/2008). Vydedenie prichádza do úvahy len tam, kde poručiťľ o uvedený blízky príbuzenský vzťah stál, kde sa ho nezáujem potomka osobne citovo dotýkal, kde mu tento stav vadil, nie však v prípade, ak ide o situáciu, keď mu bol tento stav ľahostajný, prípadne k nemu aj sám podstatne prispel.

64. V danom prípade súd považoval za dôležité samotné posúdenie vzťahu žalobkyne a poručiťľa. V konaní bolo preukázané, že vzťah žalobkyne a poručiťľa bol dobrý do doby pokiaľ si žalobkyňa nenašla priateľa, v súčasnosti jej manžel a odsťahovala sa zo spoločnej domácnosti spolu so svojim synom I., keď dovtedy bývali spolu s rodičmi žalobkyne. Súd mal preukázané, že k narušeniu vzťahu medzi žalobkyňou a jej matkou a otcom (poručiťľom) došlo práve v súvislosti s tým, keď žalobkyňa opustila v októbri 2013 spoločnú domácnosť s mal. I., keď dovtedy, z dôvodu, že žalobkyňa pracovala v dvojtýždňových turnosoch v Rakúsku, výchovu maloletého I. zabezpečovali rodičia žalobkyne. Rodičia žalobkyne túto skutočnosť ťažko znášali, nakoľko na maloletého boli citovo veľmi naviazaní, preto už v novembri 2013, dva mesiace po tom, čo sa žalobkyňa odsťahovala k svojmu terajšiemu manželovi, podali na súd návrh na úpravu styku s maloletým I., nakoľko ako to uviedla matka žalobkyne vo svojej výpovedi, s poručiťľom v tejto veci si mysleli, že počas doby, keď bude žalobkyňa v Rakúsku budú sa o maloletého I. starať oni, tak ako predtým, no žalobkyňa s tým nesúhlasila. Uvedené mal súd preukázané zo spisu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 16P/306/2013 vo veci mal. I. F. o úpravu styku starých rodičov k mal. I. ako aj z výpovede žalobkyne a mal. I.. Konanie o úpravu styku starých rodičov s mal. I. skončilo schválením dohody medzi účastníkmi konania. V konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa úplne bránila mal. I. v styku so starými rodičmi F. a teda aj s poručiťľom, ktorého mal I. rád, keď sám vo výpovedi uviedol, že dedko je v poriadku. Súd má zato, že je prirodzené ak žalobkyňa počas pobytu v Rakúsku nechávala svojho syna I. so svojím manželom (ktorý si ho dňa 26.03.2014 osvojil), potom, čo si žalobkyňa založila vlastnú rodinu a nesúhlasila, aby počas jej pobytu v Rakúsku bol jej syn v starostlivosti rodičov žalobkyne. Poručiťľ, otec žalobkyne pred súdom vo veci úpravy styku s mal. I. sám uviedol, že jeho vzťah s dcérou bol dobrý, vychádzali spolu dobre, nerozumie prečo sa

im odvrátila chrbtom, ale podľa jeho názoru to bolo z dôvodu, že neschvaľovali vzťah žalobkyne s jej terajším manželom. Súd je názoru, že na základe negatívneho postoja a správania sa predovšetkým matky žalobkyne k manželovi žalobkyne, ktorého jej rodičia neschvaľovali, čo uviedli v konaní pred poručenským súdom mohlo dôjsť k narušeniu vzťahu medzi žalobkyňou a jej rodičmi, ale nie v rozsahu, ktoré by odôvodňovalo vydedenie žalobkyne ako zákonnej dedičky.

65. Vychádzajúc z vyššie citovanej judikatúry súd sa zaoberal jednotlivými dôvodmi špecifikovanými v listine o vydedení, ktoré poručiteľ špecifikoval takto:

1/ žalobkyňa s poručiteľom neudržiavala žiaden kontakt

2/ dňa 18.12.2017 bez súhlasu poručiteľa žalobkyňa previedla na seba a svojho manžela J. B. predmetný byt aj s príslušenstvom, v ktorom poručiteľ býval,

3/ žalobkyňa sa snažila aj so svojím manželom poručiteľa z tohto bytu vypratať, čím by sa bol stal poručiteľ bezdomovcom, a svoje nároky si musel uplatniť súdnou cestou

4/ žalobkyňa neumožňovala poručiteľovi kontakt s vnukom poručiteľa (synom žalobkyne)

5/ žalobkyňa trvale o poručiteľa neprejavovala skutočný záujem, ktorý by ako dcéra prejavovať mala a neposkytla poručiteľovi pomoc v pokročilom veku a chorobe.

66. Poručiteľ v listine o vydedení uviedol, že žalobkyňa s poručiteľom neudržiavala žiaden kontakt a trvale neprejavuje o poručiteľa skutočný záujem, ktorý by ako dcéra prejavovať mala a neposkytla mu pomoc v pokročilom veku a chorobe. Podľa poručiteľa žalobkyňa mu neposkytla pomoc s nákupmi, návštevou lekára, preto bol odkázaný na pomoc druhých.

67. K tomu súd uvádza, že v konaní bolo preukázané, že o poručiteľa bolo postarané aj v tomto rozhodnom čase, keď v konaní nebolo sporné, že žalovaná, sestra poručiteľa mu poskytovala potrebnú pomoc, čo bolo preukázané tak výpoveďou žalobkyne, ako aj výpoveďou žalovanej, ako aj svedka A. K..

XX. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by sa poručiteľ ocitol v akejkoľvek ťaživej situácii, a že by o poručiteľa v tejto situácii nebolo postarané. V danom prípade je súd názoru, že nebolo v rozpore s dobrými mravmi ak starostlivosť po smrti matky žalobkyne, manželky poručiteľa, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, poručiteľovi poskytovala žalovaná, ktorá už pravdepodobne bola na starobnom dôchodku, na rozdiel od žalobkyne, ktorá sa starala o dve maloleté deti, pričom mladší syn L., nar. XX.XX.XXXX sa narodil so zdravotným postihnutím.

69. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje zároveň na to, že v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by poručiteľ požiadal žalobkyňu o poskytnutie akejkoľvek pomoci a že by mu žalobkyňa túto odmietla poskytnúť. Taktiež žalovaná neuviedla, že by potrebovala pomoc pri starostlivosti o svojho brata, a že by žalobkyňu o takúto pomoc požiadala. Naopak žalovaná po smrti manželky poručiteľa, sama iniciatívne prevzala starostlivosť o poručiteľa, nedovolila žalobkyňi ani jej manželovi, aby chodili do bytu poručiteľa, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú z výpovedi svedka J. B. a žalobkyne, ako aj svedka I. B. a A. K..

70. Pokiaľ poručiteľ v listine o vydedení uviedol, že žalobkyňa mu nepomohla s nákupmi alebo s návštevou u lekára, poručiteľ neuviedol, že by žalobkyňu o nejakú pomoc požiadal a táto ju odmietla poskytnúť. Naopak súd mal v konaní preukázané a to výpoveďou svedkyne J. B., že poručiteľ ju požiadal o pomoc, keď sa jej priznal, že mu hrozí exekúcia, tiež mu pomáhala pri vybavovaní vdovského dôchodku. V tom čase bola žalobkyňa, nevesta svedkyne na materskej dovolenke s mal. L., narodenom v roku 2018, preto je podľa názoru súdu pochopiteľné a o to viac, ak sa dieťa narodilo so zdravotným postihnutím, že všetok čas žalobkyňa venovala svojmu maloletému dieťaťu.

71. Navyše aj z výpovede svedka A. K., kamaráta poručiteľa, s ktorým podľa výpovede svedka ako aj potvrdenia samotnej žalovanej, mal poručiteľ posledné tri roky pred smrťou poručiteľa intenzívny vzťah, boli spolu denne, starali sa jeden o druhého, navzájom si pomáhali, spolu chodili na obedy do školskej jedálne a cez víkendy a sviatky si stravu objednávali z Červeného kríža a teda podľa názoru súdu je bez relevancie, či obedy z týchto zariadení zabezpečila pre poručiteľa žalovaná – sestra poručiteľa alebo žalobkyňa, prípadne svokrovci žalobkyne. Z výpovede svedka mal súd tiež preukázané, že poručiteľ sa vedel o seba postarať sám, spoločne chodili na nákupy do mäsiarne, Kauflandu (pričom, ak poručiteľ bol v prípade zakúpenia ošatenia na nákupe so žalovanou, súd to považuje za prirodzené). Z výpovede svedka mal súd tiež preukázané, že poručiteľ nebol odkázaný na pomoc druhých, dokonca ako to uviedol samotný svedok, poručiteľ nebol rád, ak mu niekto pomáhal, bol tvrdohlavý, chcel všetko sám, nikdy

nechcel, aby mu pral niekto iný, dokonca nedovolil ani sestre, teda žalovanej, aby mu oprala veci. Na vyšetrenie do nemocnice chodil väčšinou peši, potom vie, že neb. chodil na bicykli alebo taxíkom, alebo ich niekto odviezol, väčšinou to bol niekto z kamarátov neb. A. F..

72. V konaní tiež bolo preukázané, že poručiteľ bol u žalobkyne na Vianoce v roku 2018, rovnako z výpovede svedkyne J. B. vyplýva, že poručiteľ dňa 20.06.2019 presne na narodeniny žalobkyne prišiel k nej domov, pričom žalobkyňa bola v Košiciach, nakoľko operovali mladšieho syna žalobkyne a poručiteľ dcére doniesol čokoládu aj kvety. Taktiež mal súd preukázané, že žalobkyňa po tom, čo poručiteľ bol v máji r. 2020 hospitalizovaný na chirurgii, kde žalobkyňa pracuje ako zdravotný asistent, praktická sestra, počas jeho hospitalizácie spolu komunikovali, poručiteľ sa vypytoval na synov žalobkyne a bol za nim aj vnuk poručiteľa I.. V konaní sa nepreukázalo tvrdenie žalovanej, aby na izbe, na ktorej ležal počas hospitalizácie poručiteľ došlo k nejakému incidentu. Túto skutočnosť potvrdila aj Nemocnica s poliklinikou, a.s. Trebišov vo svojej správe doručenej súdu dňa 11.05.2022 (č. I. 104 spisu). Pokiaľ žalovaná tvrdí, že po príchode poručiteľa z nemocnice, poručiteľ potreboval pichnúť injekciu, dať obvaz a žalobkyňa ako zdravotná sestra mu nijako nepomohlo, a žalovaná musela zabezpečiť iné osoby, súd znovu poukazuje nato, že žalovanej nič nebránilo, aby sa s touto pomocou obrátila na žalobkyňu, o ktorej vedela, že je zdravotná sestra, avšak žalovaná ako sama uviedla, radšej požiadala iné osoby o túto pomoc. Súd sa len môže domnievať, že žalovaná ani nechcela žalobkyňu požiadať o pomoc pre poručiteľa.

73. Poukazujúc na vyššie uvedené má súd za to, že tento dôvod vydedenia žalobkyne, ktorý uviedol poručiteľ v listine o vydedení, že žalobkyňa neprejavovala o poručiteľa skutočný záujem a neposkytla mu pomoc v pokročilom veku a chorobe nebol daný.

74. Žalovaná v konaní poukázala nato, že žalobkyňa nepozvala poručiteľa ani na svadbu či krstiny druhého syna, keď na týchto boli prítomní rodičia manžela žalobkyne. Manžel žalobkyne pred súdom uviedol, že so žalobkyňou mali dve svadby, prvú pred úradom, na ktorej neboli rodičia žalobkyne, ale títo boli na cirkevnej svadbe žalobkyne, kde bola prítomná aj žalovaná. Tieto tvrdenia rozporované neboli.

75. Súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 469a písm. b) OZ vyžaduje, aby potomok neprejavoval o poručiteľa trvalo opravdivý záujem.

76. Ďalší dôvod, ktorý poručiteľ uviedol v listine o vydedení je, že dňa 18.12.2017 bez súhlasu poručiteľa previedla žalobkyňa na seba a svojho manžela Zoltána byť s príslušenstvom, v ktorom poručiteľ býva, z ktorého ho chceli vypratať a tým by sa bol stal poručiteľ bezdomovcom.

77. Súd je názoru, že takéto konanie zo strany žalobkyne a jej manželka v konaní preukázané nebolo.

78. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania poručiteľ si bol vedomý, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.2010, ktorá bola uzatvorená medzi predávajúcim GOLD ROSE, s.r.o. Piešťany a manželkou poručiteľa H. F., bola ako výlučná vlastníčka tohto bytu č. 11 v Trebišove zapísaná manželka poručiteľa H. F., nakoľko v čase uzatvorenia tejto zmluvy bol poručiteľ odcestovaný v zahraničí. Tento byt užívali matka žalobkyne a poručiteľ až do svojej smrti.

79. Dňa 18.12.2017 došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi predávajúcou H. F. a žalobkyňou a jej manželom ako kupujúcimi, predmetom ktorého bol predmetný byt č. 11 v Trebišove, v ktorom rodičia žalobkyne a teda aj poručiteľ bývali. Ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná.

80. Súd mal v konaní preukázané a to výsluchom svedka K. H., že uzavretiu tejto kúpnej zmluvy dňa 18.12.2017 na sporný byt predchádzala dlhá komunikácia medzi žalobkyňou, jej manželom J. B., matkou žalobkyne H. F. a poručiteľom A. F., keď svedok K. H., ktorý v roku 2017 pôsobil ako finančný sprostredkovateľ bol oslovený žalobkyňou, ktorá bola s manželom jeho klientkou, o pomoc pre rodičov žalobkyne, o ktorú žalobkyňu požiadala jej matka H. F.. Svedok H. potvrdil, že sa niekoľkokrát stretol s rodičmi žalobkyne u nich doma v ich byte, kde riešil ich finančnú situáciu, ktorá ako zistil bola zlá, mali veľa dlhov v bankových a hlavne nebankových spoločnostiach. Osobne bol svedkom, počas návštevy u F., ako im vyzváňal telefón a urgovali ich rôzne vymáhacia spoločnosti. Potvrdil, že bol osobne s pánom F. vo VÚB, kde mu automaticky zamietli akýkoľvek úver. Preto im svedok poradil, že jediné riešenie je, aby niekto iný bol ochotný zobrať úver, ktorým by F. pokryli všetky svoje dlžoby. Svedok H. preto za

účelom uzatvorenia kúpnej zmluvy oslovil advokátku JUDr. Gazdičovou, ktorá predmetnú kúpnu zmluvu uzatvorila. Svedok H. potvrdil, že pri všetkých jednaniach, či už v byte u Homzových alebo u J. H. bol prítomní aj poručiteľ A. F..

81. Tieto skutočnosti potvrdila aj svedkyňa A. J. H., ktorá ako advokátka spísala predmetnú kúpnu zmluvu, ktorá bola uzatvorená dňa 18.12.2017. Pred súdom z dôvodu, že nebola zbavená mlčanlivosťou odmietla vypovedať. Zo strany súdu jej preto neboli kladené otázky týkajúce sa tohto právneho úkonu, ale iba na okolnosti uzatvorenia tejto kúpnej zmluvy. Svedkyňa uviedla, že do jej kancelárie sa dostavili všetci účastníci, t. j. manželka B., manželka F., teda aj pán A. F. ako aj finančný poradca K. H., ktorí už boli na všetkom dohodnutí. Uviedla, že vie, že táto zmluva sa uzatvorila pred Vianocami, videla na všetkých prítomných spokojnosť. Neskôr sa do jej kancelárie dostavila žalovaná, ktorá nemiestnym až urážajúcim spôsobom upozorňovala svedkyňu, že doplatí na všetky úkony, ktoré v tejto veci urobila.

82. Podľa názoru súdu výpoveď týchto svedkov, ako už len samotná výpoveď svedka K. H., (ak by súd absolútne neprihliadal na výpoveď svedkyne J. H., z dôvodu, že táto nebola zbavená mlčanlivosťou), ako finančného poradcu, ktorý vyvinul maximálne úsilie, aby pomohol manželom F., vyvracia tvrdenia poručiteľa uvedené v listine o vydedení, že o uzatvorení kúpnej zmluvy dňa 18.12.2017 poručiteľ nemal vedomosť a bez jeho súhlasu previedla žalobkyňa byt na seba a jej manžela.

83. Tento dôvod vydedenia žalobkyne poručiteľom vyvracia dohoda o nakladaní s finančnými prostriedkami uzatvorená dňa 18.12.2017 (č. I. 137), ktorú uzatvorili na jednej strane H. F. a A. F., na druhej strane J. B. a A. B..

84. Podľa článku I. tejto Dohody o nakladaní s finančnými prostriedkami, účastníci tejto dohody prehlasujú, že dňa 18.12.2017 uzavreli kúpnu zmluvu, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. D., byt č. 11.

Podľa článku II. tejto dohody, účastníci prehlasujú, že po vzájomnej a uváženej dohode dohodli, ako bude naložené s finančnými prostriedkami v sume 6.700 Eur a rozdielom medzi sumou 26.500 Eur čo je flexihypotéka refinančná poskytnutá VÚB bankou, a.s. a sumou zvyšku úveru zabezpečeného záložným právom. Účastníci dohody sa dohodli, že H. F. a A. F. bude vyplatená suma vo výške 500 Eur v hotovosti najneskôr do 22.12.2017.

Podľa článku V. bod 2, účastníci dohody vyhlasujú, že dohodu uzatvorili na základe ich slobodnej vôle, dohoda nebola uzavretá v tiesni za nápadne nevyhovujúcich podmienok, dohodu si prečítali, s jej obsahom bez výhrad súhlasia a na znak súhlasu dohodu podpisujú. Pod dátumom 18.12.2017 sú uvedené mená H. F., A. F., J. B., A. B. a vlastnoručné podpisy všetkých štyroch účastníkov dohody.

85. Rovnako v konaní bol vyvrátený ďalší dôvod uvedený poručiteľom v listine o vydedení a to, že sa žalobkyňa snažila poručiteľa z bytu vypratať a bol by sa stal bezdomovcom.

86. Je pravdou, že byt poručiteľa bol ponúkaný na predaj, avšak až po tom, čo boli žalobkyňa a jej manžel požiadaní poručiteľom, aby mu zabezpečili menší jednoizbový byt a za tým účelom prípadní záujemcovia mohli sa osobne dostaviť do bytu na jeho obhliadku. V konaní bolo preukázané, že po tom, čo si to otec žalobkyne s predajom bytu rozmyslel, tento inzerát bol stiahnutý. Navyše súd uvádza, že poručiteľ by sa nemohol stať bezdomovcom, nakoľko k tomuto bytu bolo kúpnu zmluvou zo dňa 18.12.2017 zriadené vecné bremeno a to v podobe práva doživotného bývania a užívania tohto bytu a jeho príslušenstva pre otca žalobkyne A. F. a jeho manželku H. F..

87. Nad rámec týchto skutočností, ktoré viedli súd k tomu, aby súd žalobe žalobkyne o určenie, že dôvody jej vydedenia uvedené v listine o vydedení poručiteľom, jej otcom, nie sú dané, vyhovel, súd považuje za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, ktoré uviedla v tomto konaní, aj keď tieto neboli poručiteľom uvedené v listine o vydedení ako dôvody vydedenia žalobkyne.

88. Žalovaná v konaní tvrdila, že žalobkyňa obrala poručiteľa o byt, na úhradu kúpnej ceny pre poručiteľa žalobkyňa s manželom čerpali hypotéku a pôžičku z banky, poručiteľ s manželkou stratili vlastnícke práva k bytu, žiadna kúpna cena im uhradená nebola a splátky, ktoré mala splácať žalobkyňa s manželom splácal poručiteľ.

89. V konaní mal súd preukázané, a to zmluvou o poskytnutí úveru na bývanie (č. I. 226-251) a zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru (č. I. 252-258), že žalobkyňa a jej manžel J. B. čerpali hypotéku vo výške 26.500 Eur a úver 6.700 Eur. Dôvodom čerpania týchto úverov bola dohoda medzi žalobkyňou, jej manželom a rodičmi žalobkyne teda jej matkou H. F. a otcom A. F. (poručiteľom), sprostredkovaná prostredníctvom finančného poradcu K. H. za účelom splatenia všetkých dlhov rodičov žalobkyne (dôkaz: výpoveď svedka H., J. H., dohoda uzatvorená dňa 18.12.2017).

90. Je nepochybné a preto aj pravdivé tvrdenie žalovanej, že podľa zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, že predmetné záväzky vyplývajúce z týchto zmlúv mala splácať žalobkyňa so svojim manželom a to v splátkach po 88,81 Eur (bod 6.1 zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie) a 79,09 Eur (bod 1. zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru), spolu vo výške 167,90 Eur. Tieto zmluvy boli uzatvárané medzi bankou ako veriteľom a žalobkyňou a jej manželom ako dlžníkmi, teda povinnosť splácať úver mohla byť uložená iba žalobkyňi a jej manželovi, rovnako ako v prípade, ak by na tento úver neboli uhrádzané pravidelné mesačné splátky, následky porušenia týchto povinností by znášali žalobkyňa a jej manžel.

91. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.2017, článku X. sa účastníci o. i. dohodli, že matka žalobkyne H. F. a otec A. F. budú pravidelne hradiť včas a v plnej výške všetky zálohové platby spojené s dodávkou elektrickej energie, plynu, vody a správcovi bytu za nimi poskytované služby spojené s užívaním bytu, vo výške cca 150 Eur mesačne ako aj splácať hypotéku poskytnutú VÚB bankou, mesačná splátka 88,81 Eur a spotrebný úver poskytnutý VÚB bankou a.s. výška istiny 6.700 Eur, mesačná splátka 78,28 Eur, ako aj poistenie predmetného bytu v ČSOB Poisťovni, a.s. vo výške 30 Eur ročne.

92. Je teda zavádzajúce tvrdenie žalovanej, že splátky hypotéky a spotrebného úveru boli povinní platiť žalobkyňa a jej manžel (ako súd uviedol vyššie, táto povinnosť vyplývala žalobkyňi a jej manželovi z vyššie uvedených úverov, ktoré boli poskytnuté žalobkyňi a jej manželovi, aby splatili dlhy rodičov žalobkyne, nakoľko rodičom žalobkyne, banka poskytnúť úver odmietla, ale dohoda medzi nimi bola taká, že tieto úvery budú splácať manželia F.). Je predsa neprípustné, aby žalobkyňa s manželom, po tom, čo sa zaviazu banke splácať úver na dobu 30 rokov, aby pomohli rodičom žalobkyne s ich dlhmi, títo budú za manželov F. ešte aj splácať poskytnuté úvery). Manžel žalobkyne sa preto listom zo dňa 09.07.2019 adresovanom poručiteľovi oprávnene dožadoval zaplata sumy 30 Eur z titulu ročného poistného v sume 30 Eur za rok 2019 v prospech poisťovne, nakoľko v prípade nesplnenia si povinnosti, na ktoré sa otec žalobkyne zaviazal spolu s matkou žalobkyne v kúpnej zmluve, dôsledky spojené s nesplácaním úveru by znášali, tak ako to už súd uviedol vyššie, žalobkyňa so svojim manželom.

93. Žalovaná v konaní ďalej tvrdila, že žalobkyňa úmyselne odpojila svojho otca, poručiteľa od elektrickej energie, aby ho týmto spôsobom donútila k tomu, aby poručiteľ, otec žalobkyne opustil byt. Na preukázanie svojho tvrdenia predložila listinu – žiadosť o ukončenie zmluvy zo dňa 09.07.2018, z obsahu ktorej vyplýva, že dňa 09.07.2018 bola podaná žiadosť o ukončenie dodávok elektriky do predmetného bytu. Ako žiadateľ je na tlačive uvedená H. F. (matka žalobkyne), ale dole na tlačive je podpísaná B., svokra žalobkyne.

94. Tieto tvrdenia žalovanej súd považuje za účelové v snahe vykresliť žalobkyňu ako osobu, ktorá sa o otca nezajímala. Z tohto konania má súd preukázaný pravý opak, teda záujem žalobkyne postarať sa o otca, keď riešila ak nie sama tak prostredníctvom svojho manžela a svojej svokry J. B. problémy, ktoré nastali po smrti matky žalobkyne.

V konaní nebolo sporné, že matka žalobkyne H. F. zomrela dňa XX.XX.XXXX, teda bolo povinnosť otca žalobkyne, aby po smrti svojej manželky H. F., ak zmluva o dodávke elektriky bola vystavená na osobu H. F., túto skutočnosť oznámiť dodávateľovi elektrickej energie v tomto prípade Slovakia energy, čo aj za poručiteľa urobila svokra žalobkyne dňa 09.07.2018, keď požiadala spoločnosť Slovakia energy o ukončenie zmluvy, na ktorú žiadosť sa aj podpísala menom B.. Z mailovej komunikácie medzi dodávateľom elektriky (č. I. 144) vyplýva, že pre odberné miesto Trebišov, Masaryka 3 v Trebišove existuje platná zmluva o dodávke elektriky pre odberateľa J. B. odo dňa 31.07.2018 ako na v tom čase už vlastníka predmetného bytu (č. I. 150). Súd tiež uvádza, že pri zmene dodávateľa elektrickej energie mohlo dôjsť k výpadku elektriny na predmetnom byte, avšak súd v tomto konaní žalobkyne nevzhliadal úmysel vyštváť otca žalobkyne z predmetného bytu, ako to tvrdí žalovaná, keď sama žalovaná túto situáciu neriešila.

95. Žalovaná vytykala žalobkyni, že ako dcéra sa nezúčastnila ani pohrebu svojho otca. Toto tvrdenie je pravdivé, avšak toto samo o sebe nezakladá dôvod vydedenia, keď súd sa v tomto konaní zaoberá iba dôvodmi, ktoré nastali pred spísaním listiny o vydedení. Súd však považuje za potrebné uviesť, že je smutné a až udivujúce konanie žalovanej, ktorej nič nebránilo, aby úmrtie otca žalobkyni oznámila žalobkyni sama žalovaná.

96. V ďalšom súd poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

97. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

98. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

99. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % voči žalovanej. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

100. Rozsudok bol vypracovaný v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.